

MART 2022

SAYI:1

inci

**KAYSERİ İLAHİYAT VAKFI
ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ**

GENÇLİĞİN RUHU

**İNSANLIĞIN KANAYAN
YARASI:SAVAŞLAR**

BİRİKİM VE HAYALLER

Mahmut Veysel GÜRBÜZ

Mehmet Hamza ÇİFCİ

Hasan Taha DİNÇ

İNÇİ

2021-2022

**Yıl 1
Sayı 1**

Mart 2022

**Okul Adına Sahibi ve Dergi Editörü
Mehmet GÖKDOĞAN**

**Dergi Ekibi
İsmet DAL
Mehmet SELVİ
Mustafa USLU
Asiye ELCÜMEN
Ayşe ÜLGER
Fatih FINDIKCI
Fatih ÖZTÜRK
Furkan SOLMAZ
Gülçin AYDIN
Hakan ÖZER
Mikdat ÖZDEMİR
Yusuf KIZILTAN
Fatma TORUN EVLER
Abdurrahman KÖSE
Hasan Taha DİNÇ
Mahmut Veysel GÜRBÜZ
Mehmet Hamza ÇİFCİ
Yusuf VAROL**

**Dergi Kapak- İç Tasarım
Fatma TORUN EVLER**

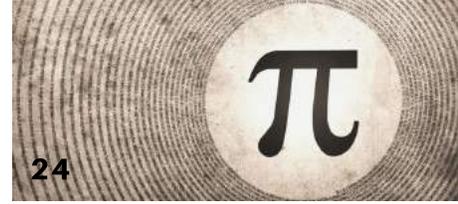
**İnci dergisinde yer alan yazıların her türlü yayın ve kullanım hakkı
Kayseri İlahiyat Vakfı Anadolu İmam Hatip Lisesi'ne aittir.**

İÇİNDEKİLER

İÇERİDEN

- 3 Editörden
- 4 Gençliğin
Ruhu
- 8 Peygamberimizin
(Sav.) İzinden
Yürümek
- 10 Uykusuzluğun
Nedeni Teknoloji
Olabilir
- 13 Eti, Kanı ve
Ruhuyla İnsan
- 18 Zekamı
Geliştiriyorum
- 21 Ahilik
- 24 Pi Günü
- 27 Steve JOBS'un Son
Mektubu
- 28 Ergenlik Dönemi
- 36 İngilizce
Öğrenmenin Önemi
- 39 İslam Sancağı
Ayasofya Camii
- 43 Mehmet Akif ERSOY
- 48 Adalet
- 50 Beslenme
Psikolojiyi Etkiler
mi?
- 55 Örnek Bir Genç,
Ahlaklı Bir Sporcu:
Ahmet ÇALIK

- 58 Millet ve Dil
- 61 İnsanlığın
Kanayan
Yarası: Savaşlar
- 64 Okuduklarımızı
Unutuyorsak
Neden Hala
Okumalıyız?
- 70 Kimsesiz
- 71 Mescid-i Aksa
- 72 Süper Zeka Spor
- 73 Yazımı
Karıştırılan
Sözcükler
- 74 12 Mart

EDITÖRDEN

Sevgili Gençler,

Bilgi toplumundan bilgisayar ve teknoloji toplumuna ve oradan da hızla dijital bir dünyaya doğru yol aldığımız bir dönemdeyiz. Bir anlamda sizlerin geçmişle gelecek arasındaki yolculuğunda sizlerle birlikte hayatı anlamaya, dünyayı güzelleştirmeye ve mutlu bir geleceğe yol almaktayız.

Bilim ve tekniğin hızla ilerleyip teknoloji ile hayatın her alanını kuşattığı bu yüzyılda bizlerin teknolojiyi sadece kullanan değil, üreten ve yöneten olabilmemiz için çok çalışmamız gerekiyor. Dijital ve teknolojik gelişmelerin yalnızca peşinden koşan değil onu yakalayıp öncüler olmamız ülkemiz ve milletimizin geleceği için çok önemlidir. Teknolojik ve dijital gelişmelerden uzak durmanın aksine bunu insanlığın yararı için kullanmak bizim hedefimiz olmalıdır.

Sanal bir yaşam, teknolojik bağımlılık, oyun bağımlılığı, internet ortamında gençleri sürükleyen ahlaksız yayın ve kirlenen bilgi kaynakları, önümüzdeki yüzyılın en önemli sorunu gibi görünmekte ve ciddi bedensel-ruhsal hastalıkların temelini oluşturmaktadır.

Teknolojiyi ve bilişimi faydalı bir biçimde kullanmak, madden ve manen sağlıklı nesillerin yetişmesi ve teknolojinin kolaylıklarını eğitim ve insan yararına kullanma adına bu derginin bir hayrın başlangıcı olmasını ümit ediyorum. Sizlerin katkıları ile dolu dolu nice sayılarını da çıkaracağımıza yürekten inanıyorum. Öncülük eden Fatma TORUN EVLER'e ve katkı sağlayan tüm öğrenci ve öğretmenlerimize teşekkür ediyorum.

Bir inci kadar güzel ve özel olan öğrenci, öğretmen ve velilerimize muhabbetle...

Mehmet GÖKDOĞAN

GENÇLİĞİN RUHU

"Yürü kardeşim!
Ayaklarına bir Kudüs gücü gelsin."
(Nuri PAKDİL)

Genç; insan ömrünün her yola girebileceği, her yolda harcanabileceği ve aynı zamanda yapılan işlerin de en üst düzeyde olduğu dönemdir. Bir sözde buyrulur ki ; genç birisinin kıldığı namaz, yaşlının namazından daha üstündür. Başka bir sözde de buyrulur ki ahir zamanda ahlaklı genç olmak cennetin anahtarıdır. Farsca'da hazine masasına gelen gençlik bu kadar kıymetli ve değerli iken imtihanı da pek tabii zor olacak. Hal böyleyken gençlik döneminde yaşanan her şeyin aynı zamanda bu kıymeti yok etmek isteyen şeytana karşı durmak onun oyunlarını bilmek ve ona kanmamak gerekir.

Sadıklık gerekiyor dine ve Peygambere. Sadık olan birisi zaten o gençliği har vurup harman savuramaz. Enes bin Malikler, Zeyd bin Hariseler...

Düşünsenize babanız ve amcanız sizi diyarlar ötesinden almaya geliyor; lakin siz Peygamber yanını tüm ailenize tercih ederek O'nun yanında kalıyorsunuz.

Çok büyük fedakârlıklar yapıldı ve yaşlılar değil bunları gençler yaptı. H.z Ali misali, Hz. Muhammed(S.a.v) 'Babana soralım' dediğinde 'Hak dine girmek istiyorum, babamdan izin almam gerekmiyor.' diyerek müslüman oldu. Daha çocuktu, Malik de Ali de...

Gençliklerini harcayabilecek en güzel yeri buldular. Hazine harcadığı yer ile mana kazanır. Sen gidip eğer hazineyi kötü ve boşa harcarsan eline getirisi olmazsa iki kaybın var; hazinen ve zamanın.Harcadığın hazine ve harcadığın zaman ikisi de gerisi gelemes.Zamanında ve yerinde o hazineyi doğru kullanmak paha biçilemez bir servetten öte.

**Beğenilmek uğrunda
yaşayan şimdiki gençlik
kendilerini asıl
beğendirmeleri gerekenleri
unuttular: Allah ve
Peygamberi, şefaat
isteyeceğimiz yüceleri.**

**Dünya zenginliği ile
boyanmış gözlerin
açılması gerekiyor.
Kalplerdeki görünmeyen
zincirlerin kırılması
gerekiyor. Hayatımıza
geçici ile değil Kalıcı ile
anlam kazandırmalıyız.
Şu lafı bilmeyenler yoktur:
insan yedisinde ne ise
yetmişinde de odur. Bu söz
bile aslında gençliğin
önemine vurgu yapıyor.
Gençliğinde ne yaparsan
yaşlılığın da öyle devam
eder. Alışkanlık
kazanmanın en bol olduğu
dönemde gençlere düşen
çok fazla şey var: Güzel
alışkanlıkları hayatına
nakşedebilmek gibi.**

**Farklı ve farkında olan bir
gençlik yetişmesi gerekiyor.
Gençler sadece kendilerinden
sorumlu değiller. Neden mi?
Bir ülkenin nasıl olduğu
askeriyle ve genciyle belli
olur.**

**Zamanında Osmanlı
Devleti'ne gelen Pierre LOTİ
ve J. MICHELET bu konu
hakkında bolca vurgu yapar.
"Osmanlı Devleti'ndeki
askeri yapı, çokça hoş, yollar
sakinlik ve refah ile dolu" ve
gençler hakkındaki ahlak,
disiplin konuları hakkında
birçok yere vurgu
yaparlar."Böyle gençlerimiz
olursa nerelerde olacağımızı
hayal dahi edemiyorum."
diyorlar. Hal böyleyken
devletin temsilcisi yaşlılar
değil gençlerdir.**

**Bu yüzden üstlerine çokça
sorumluluk ve yükümlülük
biniyor.**

Yüce Allah Kehf Suresi 13.ayetinde ;

*** نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْيَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاَهُمْ هُدًى ***

(Biz sana onların başından geçenleri gerçeğe uygun olarak anlatıyoruz. Hakikaten onlar rablerine inanmış gençlerdi; biz de onların doğru yolda yürüyüşlerine katkıda bulduk.) Kaldırmak belki zor ama ayet-i kerimede buyrulduğu gibi Allah doğru yol üzere olanlardan yardımını esirgemez.

O genç temiz tabaka tekrar oluşabilir. Örnek alınması gereken Peygamber Efendimiz, sahabe sonra ise bizden önceki Hak yolunda yürüyen gençlerdir.

Biz 21. Yüzyıl gençleri olarak sözde medeni Avrupa'nın dayattığı küfrü içeren hal ve hareketleri benimsemektense yüce kitabımız Kur'anı Kerim'in ve Peygamber Efendimiz'in bir gençte olmasını istedikleri erdemlerle kendimizi donatmalıyız. Buna riayet edersek elmaslar gibi parlayacak bir hazine oluşmuş olur. Devletin hazinesi parası değil gençliğidir.

Yusuf gibi iffetinizi koruyun, İbrahim gibi aklınızı kullanın. Çanakkale Cephesi'ne giden tüfeği boyundan büyük onbeşliler gibi cesur olun. Diretilen Z kuşağı aldatmacasını boşverin Elif Kuşağı gibi dimdik duran bir kuşak olarak öne çıkın.

Muaz bin Cebel 21 , Attab bin Esed 20 yaşında vali oldu. İstanbul fatihi Fatih Sultan Mehmet 12, Bağdat fatihi IV.Murat 11 yaşında koca devlete padişah oldu. Tarih gençlerin başarılarıyla doludur. Gençler tarih boyunca olduğu gibi sonsuza kadar milletlerin geleceğini tayin edenler olacaktır. Aklınızı ve kalbinizi güzel işlerle meşgul edin ve gençliğinizi su testisi su yolunda misali Hakk yolunda harcayın. Kendinizi hafife almayın. Hacı Bayram-ı Veli'nin' insanlığa verdiği şu üç öğüdü unutmayın. 'Çalış! Çalış! Çalış!'

Kendinizi heba etmeyin; çünkü evrende küçük olsanız da surette en büyük hakikat Âdemoğludur.

Mahmut Veysel GÜRBÜZ

PEYGAMBERİMİZİN (S.A.V) İZİNDEN YÜRÜMEK

Sünnet, hayatımızı bütünüyle kuşatan ve en ince detayına kadar ilmi ilmi ören ilahi rehberliğin ete kemiğe bürünmüş halidir. Gerçek dindarlık, dini, Kur'an'da emredildiği ve Efendimizin sünnetinde gösterildiği şekilde yaşamaktır. Nitekim "O'na uyun ki doğru yolu bulasınız"(Araf, 7/158) ayetinde Peygamber'e uyma çağrısı vardır.

Allah Teâla: "Ey Habibim de ki: Eğer Allah'ı seviyorsanız bana tâbi olunuz. Tâ ki Allah da sizi sevsin ve günahlarınızı bağışlasın" buyurmakla, Resulullah'ın sünnetine uymayı kendine olan muhabbete alâmet saydığı gibi, kulunu sevmesine ve günahlarını bağışlamasına bir şart olarak göstermiştir. Nitekim âyet-i kerîmede de bu görev çok açık şekilde ilan edilmiştir. Elçiye itaat onu gönderene itaattir. Zira bir elçiyi tanımak, onun kendisini değil gönderen Efendisini tanımaktır.

İnsanlığın önderi kutlu nebi (s.a.v.) bir hadisinde "Benim sünnetimden yüz çeviren benden değildir." buyurdular. Peygamberimizin sünnetim ifadesinden kastı da onun ortaya koymuş olduğu "örnek yaşam tarzı" ve "rehberlik" dir. Bu hayat tarzının içerisine onun sözleri fiilleri (uygulamaları) ve takrirleri (onayları) da girmektedir. Buradan hareketle, "sahih amel, sünnete uygun olan amel ve davranıştır" ya da "Müslümanca yaşamamanın sıhhat şartı sünnettir" demek mümkündür. Bugün Rasûlullah'a ve onun öğretilerine uymaktan başka felah ve salah çağrısı ne olabilir. Peygamber Efendimiz hayatın her alanında ashabını bilgilendirmiş, onları özel bir eğitime tâbi tutmuştu. Tevhidi öğretmişti; Allah'a iman etmeyi, O'nu tanımayı, sevmeyi, O'ndan korkmayı... İbadetleri öğretmişti; uygulanış şekillerini, huşûyu... Ahlâkı öğretti; edebi, hayâyı, iffeti, merhameti, samimiyeti... Aile kurmayı öğretti, çocuk eğitimini, arkadaşlığı, dostluğu, sıla-i rahmi, hasta ziyaretini, toplumsal dayanışmayı... Ticareti öğretti, alışverişi, kamu malını, işçi işveren ilişkilerini, kul ve insan haklarını öğretti. Sevmeyi, sevindirmeyi, sevilmeyi... Kısaca hayata dair her şeyi öğretti.(Hadislerle İslam, DİB, C 1, S. 422)

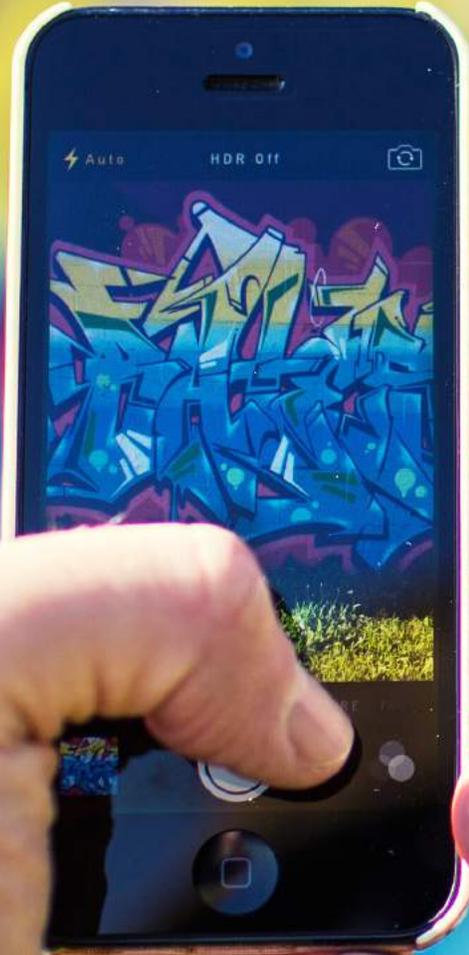
Sünnet, Muhammed ümmetinin kimlik ve kişilik ölçüsü ve belirleyici vasfıdır. Allah Teâlânın "en güzel hayat örneği"(Ahzab, 33/21)olarak takdim ettiği Hz. Peygamber'in sünnetine uymadan Müslümanca bir hayat yaşayabilmek, böyle bir iddiada bulunmak bir anlamda Allah ve Rasûlüne rağmen, müslüman olmak ya da olunabileceğini savunmak demektir. Şu bilinen bir gerçektir ki vahyin nüzulüne, dinin ikmaline ve peygamberin risaletine şahit olan sahâbilerden hiçbiri "Biz Kur'ân-ı Kerim'in nüzulüne şahit olduk, onu en doğru biz anlarız, ondan anladığımız da dinin ta kendisidir" gibi sünnete ittibanın önemsenmediği bir anlayışı asla ileri sürmemişlerdir. Tarihen sabittir ki onlar Hz. Peygamber'in (s.a.v.) vefatından sonra da asla böyle bir söylemde bulunmamışlardır.

İnsanlık ancak, insanlığın son elçisinin çizdiği ve gösterdiği yolda gitmekle saadet ve huzur dolu neticelere kavuşacak, mesut ve bahtiyar olacaktır. Nitekim geçmiş asırlarda, O'nun getirdiği esaslara sahip çıkanlar hep mesut ve bahtiyar olmuşlar, yaşadıkları asra da huzur ve saadet asrı mührünü vurmuşlardır. Rabbimiz son elçinin çizdiği bu yolda yürümeyi, yolun sonunda ise kendi rızasını kazanmayı nasip eylesin. VESSELAM.

Mehmet SELVİ

UYKUSUZLUĞUN NEDENİ TEKNOLOJİ OLABİLİR

Mavi Işık Melatonin Salgılanmasını Baskılıyor :

Televizyon, tablet ve cep telefonu gibi teknolojik cihazlar bu etkiyi üç farklı yoldan yapmaktadır. Birincisi, teknolojik cihazların yaydığı mavi ışık uyku-uyanıklık döngüsünü düzenleyen bir hormon olan melatoninin salgılanmasını baskulamaktadır. Beynimizden salınan bu hormonun görevi uykuya geçişin sağlanmasıdır ancak melatonin salgılanması için karanlık bir ortamın olması şarttır.

Uykudan Önce Beyni Uyarmayın:

Gözümüze herhangi bir şekilde ışık gelmesi, melatoninin üretimini baskılayarak uykunun başlamasını sekteye uğratmaktadır. İkinci olarak, yatmadan önce çok fazla zihinsel içerikle uğraşmak (örneğin sosyal medyadaki bilgi akışı) duygusal ve hormonal süreçleri tetikleyerek beyni fazla uyarmakta böylece uykunun başlamasını güçleştirmektedir.

İyi Uyku İçin Hazırlık Yapın:

Uyumadan önce ertesi gün kullanılacak kıyafetler, anahtar, cüzdan gibi eşyaların hazırlığı yapılabilir; uyarıcı olan TV, cep telefonu, bilgisayar gibi cihazlar ve parlak ışıklar kapatılabilir; loş bir ortam sağlanarak rahatlatıcı aktivitelerde (sakin müzikler dinlemek, bir şeyler okumak, rahatlatıcı dua gibi uğraşılarda bulunmak) bulunulabilir; az miktarda olmak kaydıyla rahatlatıcı özelliği olan süt, papatya, melisa çayı gibi içecekler kişinin bunları içmesinde sakınca olmadığı durumlarda tüketilebilir.

20 Dakikada Uyku Gelmezse Yataktan Çıkın:

Yatağa yatıldıktan sonra 20 dakika içerisinde uyku gelmezse, yatakta daha fazla kalınmaması ve başka bir odaya geçip loş bir ortamda yukarıda bahsedilen aktivitelerin yapılması, uykunun geldiği hissedildiğinde yatağa geçilmesi de iyi bir uyku için yapılması gerekenlerdendir.

16:00'dan Sonra Şekerleme Yapmayın:

Sabahleyin geç olmayan bir saatte kalkılmalı ve güneş ışığına maruz kalınmalıdır. Bunun için evden çıkılması faydalı olacaktır. Kahve tüketilecekse bunun sabah saatlerinde olması gerekir. Akşam yemeğinde daha az yemek uykuyu olumlu etkileyeceği için günlük kalorisinin daha büyük kısmının sabah ve öğlen saatlerinde alınması yararlıdır. Gün içerisinde düzenli olarak yapılan egzersizin uyku kalitesini artırdığı bilinmektedir. Ancak bunun uyumadan önceki zamana denk getirilmemesine dikkat edilmelidir. Gün içerisinde yapılacak kestirmelerin 20-30 dakikayı geçmemesi ve öğleden sonra saat 16:00'dan sonraya kalmaması önerilir.

Uykuya Dalamama Hastalık Habercisi Olabilir:

Uykuya dalma ya da uykuyu sürdürme zorluğu, içinde psikiyatrik bozuklukların da dâhil olduğu birçok tıbbi hastalığın belirtisi olabilir. Depresyon hastalığında uyku süresinde azalma ya da artma, uyku kalitesinde düşme olabilmektedir. Kaygı bozuklukları sıklıkla uykuya dalmayı güçleştirmektedir.

Uyku Hijyeni İçin Bu Önerilere Dikkat Edin:

Uyku hijyeninin bozulması sağlıklı, dinlendirici ve yeterli bir uykunun uyunmasını engeller. Aydınlık, gürültülü, fazla sıcak ya da soğuk bir odada uyunması; teknolojik cihazlarla uğraşılması; uyumadan önce kahve ve çay tüketilmesi; yatmadan önce yemek yenilmesi ve fazla miktarda sıvı alınması uyku hijyenini bozmaktadır.

Kaynakça: İstanbul Beyin Üniversitesi- Uykusuzluğun Nedeni Teknoloji Olabilir

Hakan ÖZER

ETİ, KANI VE RUHUyla İNSAN

Bir arada yaşama, kaynaşma anlamını ifade eden “ünsiyet ile; unutkanlık özelliğini vurgulayan” nisyan kelimeleri; insan kelimesinin anlam dünyasına ifade etmiştir hep. Bu iki kelimedenden birini tercih etmek yerine, ikisini de kabul edip insanın bu iki özelliğin ağır bastığı bir varlık olarak kabul edelim. Zira hayatın süregelen acılarını unutmak ve hemcinslerimizle bir arada yaşamak; insani hayatın devamı için vazgeçilmez iki unsurdur. Unutulmayan acılar ve yalnızlık hayatın akışını sekteye uğratacaktır çünkü...

Peki, o halde insan nedir? Sa'di'ye sorarsanız:

-Tek damla kan ve bin tane kaygı...Eski Yunan hakimi Solon'a göre, o, bir arızadan ibaret... Bazı filozoflar ise insanı

-Metafizik canlı... diye tarif ediyor. Yani fizik ötesi... Hem hayvan (canlı) hem de onu aşmış olan bir nesne...Bu tarifler; filden bir kıl koparır gibi bir şey, hakiki tarif değil...

İnsanda, kendisini ve kendinden gayrını görmek şuurı; apaçık bir vakıta... İnsan, içine doğru bir iç dünyayı ve dışına doğru da, gördüğü büyük kâinatı hissediyor ve burada kendini arıyor. Şu halde insanda kâinatın hûlasası, özü gibi bir şey görüyoruz... Âlemin küçük nüshası... İnsan budur! İnsanda ilk sual:

-Kimim, neyim, nereden geldim ve nereye gidiyorum? Vazife ve memuriyetim nedir? İnsandan çıkıp da insanı saran mefhumlar arasında; zaman, mekân, ölüm, hayat ve daha niceleri... Varlık iştiyaki, yokluk korkusu... Başlıca iki mesele...İnsan; Allah, evren ve hemcinsleri ile ilişkilerinde bir sorumluluk duygusu ve imtihan sürecinden geçmesi gereken yegâne varlık olmasıyla; olumlu ve olumsuz yönlerle donatılmıştır.

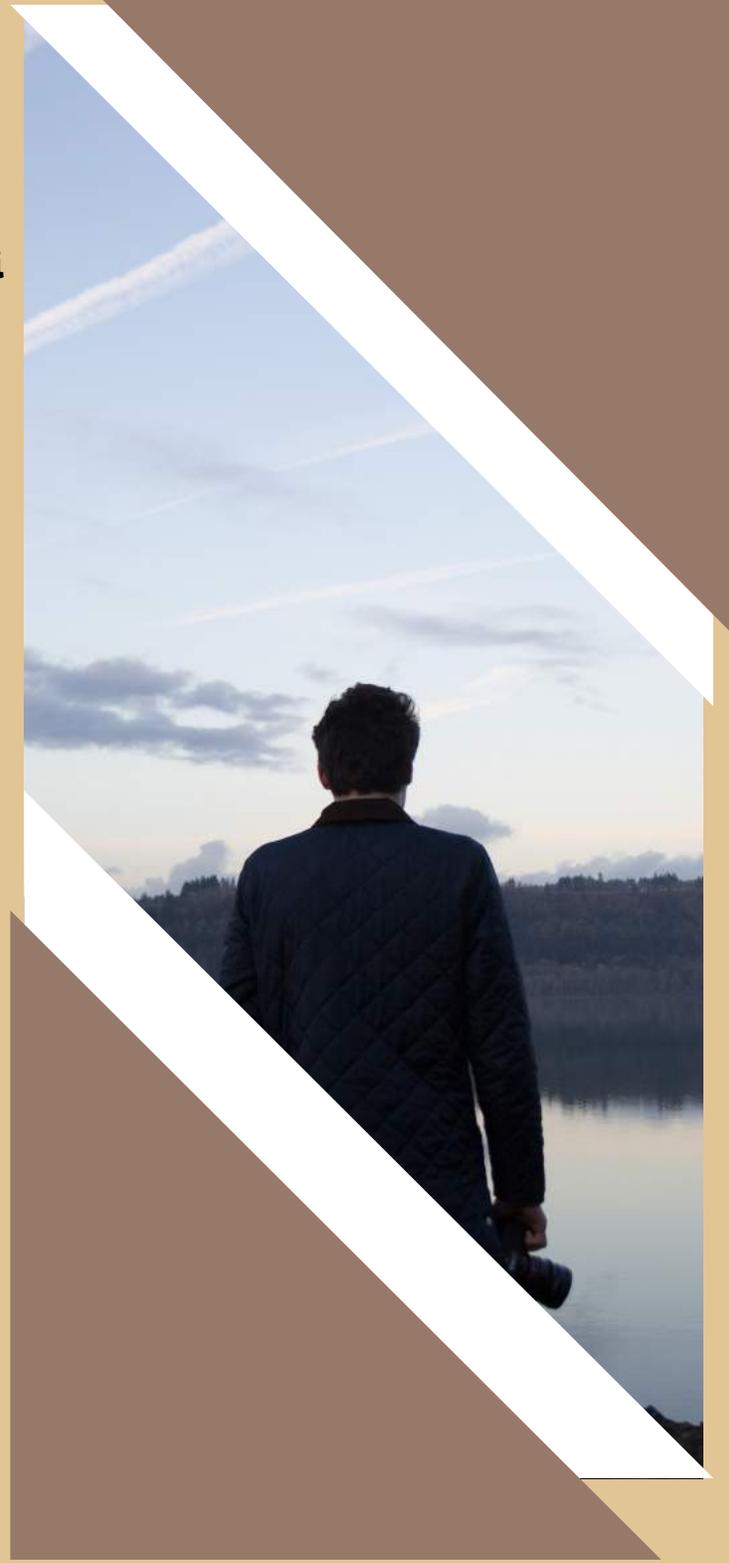
Olumsuz yönleri:

- Öfke,gazap**
- Acelecilik**
- Cimrilik**
- Zayıflık**
- Cahillik ve zalimlik**
- Tartışma**

Olumlu Yönleri:

- Düşünce, akıl, muhakeme**
- Fıtrat-Din**
- İrade**
- Hürriyet**
- Sorumluluk**
- Sevgi**
- Hikmet (sözde ve fiilde doğruyu tutturmak)**
- İlim**

İnsan; olumlu ve olumsuz yönleri ile diğer varlıklardan öne çıkmış, benzer ve ortak özellikleri taşıyan diğer varlıklardan Allah'ın lütfu ile üstün olmuştur. Mesela bedeni yönünü ele alalım. Dil, kulak, göz hayvanlarda da vardır, ama bu organların işlevi insanlarda farklıdır.

Hasan-ı Basri Hazretleri insanı üstünlük ve zaafı ile şöyle tanımlamıştır:

-İnsanoğlu bir nevi zavallıdır, enteresan ve yüce bir yapıya sahiptir ve ecele mahkûmdur, istekleri gizlenmiştir, hastalıklarla çevrilmiştir. Et ile konuşur, yağ ile görür, kemik ile işitir... Açlığın esiridir, tokluğun mağlubudur... Tahtakurusu ona eziyet eder, cesedini kurtlar çürütür, gam, keder onu öldürür... Nefsine karşı zarar, fayda, ölüm, hayat ve dirilme gibi konularda bir güce sahip değildir.

İnsanı tanımlama konusunda bu merhaleye gelmişken, ruhunun daha çok değer taşıdığına vurgu yapalım. Nitekim şairler insanın üstünlük ve kabiliyetine şöyle dikkat çekmişlerdir:

Kendine değer ver ve gönlünü olgunlaştır. Çünkü sen bedenle değil ruhunla insansın. (Hz. Mevlana) Şeyh Galibe kulak verelim:

**" Hoşça bak zatına kim zübde-i âlemsin sen,
Merdüm-i dide-i ekvan olan âlemsin sen.
Nazar etsen yer ü gök düzah-ı cennet sende,
Arş u Kürsiyy'ü melek sendedir elbet sende. "**

Şair bu sözleri ile; insanı varlığın özü, bu âlemin sıfatlarının toplamı ve kainata nazaran adeta adların (isimlerin) sahibi olarak ifade etmektedir. Ayrıca, insan bütün âlemlerden süzülerek geldiği için kainatın hülasasıdır. Bu bakımdan yer, gök, cennet, cehennem, arş, melek ve kürsinin insanda mevcut olduğunu ifade eder. Fakat bu beytin manası temsili mahiyettedir.

Cennet; manevi, ruhani zevk ve neş'eye; cehennem ise yapılan kötülüklerden duyulan vicdani azaba; kürsi de tedbir ve tasarrufa; arş, kudret ve saltanata; gök ve yer yüceliğe; aşalığa ve feyze işarettir. Öyleyse özün özü insan; Allah'ın halifesidir. Yeryüzünden en aşağıdan en yukarıya doğru terakkide ilahi hikmetlere doğru mütemadiyen yükselmeye memur mahlukların eşrefi...Peki insan, yeryüzünde Allah'ın halifeliği görevini nasıl ifa edecek? Kendisine görevi yükleyenin şanına yakışır bir biçimde sorumluluğu yerine nasıl getirecek? Burada sözü Bediüzzaman Hazretlerine bırakarak yazıyı sonlandıralım:

Âlemin anahtarı insanın elindedir ve nefsine takılmıştır. Kainat kapıları zahiren açık görünürken, hakikaten kapalıdır. Cenab-ı Hak, emanet cihetiyle insana ene namında öyle bir anahtar vermiş ki, âlemin bütün kapılarını açar ve öyle tılsımlı bir enaniyet vermiş ki, kainatın Halıkının gizli hazinelerini onun ile keşfeder. Fakat ene, kendisi de gayet muğlak bir muamma ve açılması müşkil bir tılsımdır. Eğer onun hakiki mahiyeti ve yaratılış sırrı bilinse kendisi açıldığı gibi kâinat dahi açılır. Şöyle ki:

Sani-i Hakim, insanın eline emanet olarak, Rububiyetinin sıfat ve şununatının hakikatlerini gösterecek, tanıttırarak işaret ve numuneleri toplayıcı bir ene vermiştir Ta ki; o ene, bir vahid-i kıyasi olup Rabliğin vasıfları uluhiyetin işleri bilinsin... Fakat vahid-i kıyasi, bir mevcud-u hakiki olmak lazım değil... Belki hendesedeki farazi hatlar gibi, farz ve tevehhümle bir vahid-i kıyasi teşkil edilebilir. İlim ve tahakkukla hakiki vücudu lazım değildir.

Sual: Niçin Cenab-ı Hakk'ın sıfat ve isimlerinin marifetinin Enaniyet'e bağlıdır?

Cevap: Çünkü mutlak ve muhit bir şeyin hududu ve nihyeti olmadığı için, ona bir şekil verilmez ve üstüne bir suret ve bir taayyün vermek için hükmedilmez, mahiyeti ne olduğu anlaşılmaz. Mesela: Zulmetsiz daimi bir ziya bilinmez ve hissedilmez. Ne vakit hakiki veya vehmi bir karanlık ile hat çekilse, o vakit bilinir. İşte Cenab-ı Hakk'ın ilim ve kudret, Hakim ve Rahim gibi sıfat ve isimleri; muhitsiz, hudutsuz, şeriksiz olduğu için onlara hükmedilmez ve ne oldukları bilinmez ve hiss olunmaz. Öyleyse, hakiki nihayet ve hadleri olmadığından farazi ve vehmi bir haddi çizmek lazım geliyor. Onu da enaniyet yapar. Kendinde bir mevhum rububiyet, bir malikiyet, bir kudret, bir ilim tasavvur eder, bir had çizer. Onun ile muhit sıfatlara bir mevhum hat vaz' eder. Buraya kadar benim, ondan sonra O'nundur diye bir taksimat yapar. Kendisindeki ölçücükler ile, onların mahiyetini yavaş yavaş anlar.

Mesela daire-i mülkünde mevhum rububiyetiyle, daire-i mümkünatta Halıkının rububiyetini anlar ve zahir malikiyetiyle, Halıkının hakiki malikiyetini anlar ve:

-Bu haneye malik olduğum gibi Yaratıcı da şu kainatın malikidir, der ve cüz-i ilmiyle O'nun ilmuni anlar ve kesbi san'atçılığıyla o Sani-i Zülcelalin ibda-i san'atını anlar.

Mesela: Ben şu evi nasıl yaptım ve tanzim ettim. Öyle de, şu dünya hanesini biri yapmış ve tanzim etmiş der. Bütün sıfat ve şunatı ilahiyyeyi bir derece bildirecek, gösterecek binler esrarlı ahval ve sıfat ve hissiyat, ene'de münderictir.

Sözlük:

zübde: özet

düzah: cehennem

merdum: göz, gözbebeği

kim: ki

ene: ben

enaniyet: benlik

ibda: yaratmak

halık: yaratıcı

şunat: işler

münderic: içinde

Kaynakça: Necip Fazıl Kısakürek- Dünya Bir İnkılap Bekliyor , Said Nursi-Sözler, Şeyh Galip-Divan, Kerim Buladı-Kur-an'da Nankörlük Kavramı, İmam Maverdi- Edebud- Dünya Ved-Din

ZEKAMI GELİŞTİRİYORUM

Zihnimizi zinde tutmak, kaliteli yaşamak kendi irademizde olan şeydir. Kaliteli yaşamak, bunu yaparken de hafızamızı ve zekâmızı güçlendirmek gerekmektedir.

Kendimizi daha güçlü ve dinamik hissetmek için bazı yöntemler şunlardır:

Temmuz 2020

1-Sağlıklı İlişkiler Geliştirmek Gerekir:
İletişime açık olan insanların, kendisini toplumdaki uzaklaştıran insanlara göre hayatta daha çok beklentileri vardır. Empati kurarak insanlar bir başka insanın duygusal bakış açısını anlama ve anlamayı vurgulama kabiliyetidir. Empati yeteneğimizi geliştirebilirsek sağlıklı ilişkiler kurmamız kolaylaşır.

2-Pozitif Düşünmek Gerekir:

İyimser insanların kötümser insanlara göre hayatta beklentileri daha mükemmeldir.

İyimserlik öğrenebilecek bir yetenektir. Ruh dünyanızı tanımaya çalışın. Ruh dünyanızı keşfederseniz iyilikleri ruh dünyanızda göreceksiniz.

3-Stresi Azaltmak Gerekir:

Stresi hayatımızdan çıkarmak olmayabilir.

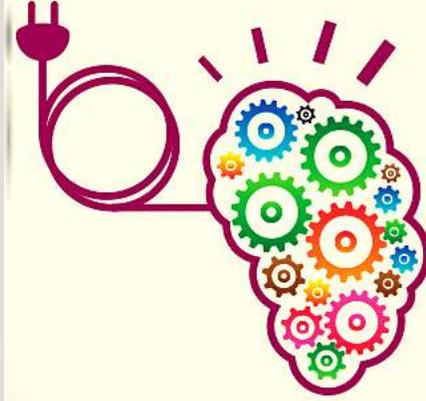
Ancak stresi azaltabiliriz. Stresi azaltmak için;

- Hayatımızdaki karmaşıklığı sadeleştirmek gerekir.
- Bizi zihin olarak zorlayan insanlarla aramıza mesafe ve sınırlar koymak gerekir.
- Yapacaklarınızı planlayın bir zamanda sadece bir işe odaklanın.
- ‘Hayır’ demeyi öğrenin. Kabul etmediğiniz ve istemediğiniz, ruhunuza ters olan şeylere karşı hayır demeniz faydanıza olacaktır.

4-Çevrenizi Düzenlemeniz Gerekir:

- Aşırı ışıklı ortamlardan, sosyal medyanın kötülüklerinden zararlarından kendinizi koruyunuz.
- Temiz havda yürüyüş ve spor yapın.
- Elinizdeki teknolojinin esiri olmadan onu yönetmeyi öğrenin.
- Hatırlamak istediğiniz şeylere odaklanın.
- Zihninizin zihinsel kesitlerini fark edin.
- Beyninizdeki bilgiler arasında bağ kurun.
- Bedeniniz, zihniniz ve ruhunuzu hep canlı tutun.

İsmet DAL

"Ne yaparsanız, iyi yapmaya
çalışın, çalışmadan olmaz.

Ben öğrenciyken günde on
sekiz saat çalışırdım.

Çalışmak kendimize, ailemize,
milletimize vatan, namus
borcudur."

Aziz SANCAR

Dürüstlük ve dayanışmayı
sanatla birleştiren öğretisi:

Ahilik

Dürüstlük ve dayanışmayı
sanatla birleştirerek İslam'ın
engin ve evrensel prensiplerini
dünyaya farklı bir pencereden
sunan Ahilik teşkilatı, günümüz
iş dünyasına da ışık tutuyor

Anadolu'nun Türkleşmesi ve Müslümanlaşmasına manevi mimar olarak büyük katkı sağlayan, Osmanlı Devletinin kuruluş yıllarında bir çok padişahla temsil edilen Ahilik teşkilatının yüksek ticaret ahlakı ve çalışma disiplininin, günümüzde de yaşatılması, hem ekonomik gelişme hem de sosyal adaletin sağlanması açısından çok büyük önem taşıyor

Ahi Evran-ı Veli

DOĞUM: 1171 - ÖLÜM: 1261

1171 yılında İran'ın Batı Azerbaycan bölgesinde bulunan Hoy kasabasında doğdu

Çocukluğu ve ilk eğitim dönemi Azerbaycan'da geçen Ahi Evran, Horasan ve Maveratünnehir'de büyük üstatlardan ders aldı

13. yüzyıl başlarında Selçuklu Sultanı I. Gıyaseddin Keyhüsrev döneminde Muhyiddin Arabi ve hocası Evhadüddin Kirmani ile Anadolu'ya geldi

Bir hac dönüşünde hocası Kirmani ile 1204 yılında Bağdat'a giden ve burada Abbasi halifesi Nasır Lüdimillah'ın kurmuş olduğu Fütüvvet teşkilatına katılan Ahi Evran, bu teşkilatın kendisinde bıraktığı etki ile Anadolu esnaf ve sanatkarlarını teşkilatlandırma çalışmalarına başladı

Anadolu'da özellikle esnafa İslamiyet'i anlatarak dünya ve ahiret işlerini düzenli hale getirmeleri için çalışmalar yapan Ahi Evran, Kayseri'de deri işleme atölyesi (debbağ) kurdu.

O dönem Moğol istilasına karşı Kayseri'yi savunan Ahileri teşkilatlandırdı

Bir dönem Konya ve Denizli'de yaşayan Ahi Evran, 1206 yılında o zamanki ismi "Gülşehir" olan Kırşehir'e göç ederek iş ve aş verdiği Türkmenlerin tekke ve zaviyelerde iyi bir Müslüman ve vasıflı bir meslek sahibi üretici insan olmaları için çalışmalar yaptı

Aynı dönemde Kırşehir yöresinde yaşayan ve bir Ahi önderi olan Şeyh Edabili'yi Eskişehir ve Bilecik yöresine göndererek Osmanlı Devleti'nin temellerinin atılmasına katkı yaptı

Kesin olmamakla birlikte Moğollara karşı mücadele ederken 1261 yılında 93 yaşında şehit edilen Ahi Evran'ın türbesi Kırşehir'de, kendi adını taşıyan caminin içinde bulunuyor

Anadolu'nun Türkleşmesi ve Müslümanlaşmasına manevi mimar olarak büyük katkı sağlayan, Osmanlı Devleti'nin kuruluş yıllarında padişahların da önderi olduğu Ahilik teşkilatının yüksek ticaret ahlakı ve çalışma disiplininin günümüzde de yaşatılması, hem ekonomik gelişme hem de sosyal adaletin sağlanması açısından büyük önem taşımaktadır.

Kardeşliğin, cömertliğin, yiğitliğin, fedakârlığın, doğruluğun, dürüstlüğün, kalitenin, üretimin, ahlakın, sanatın, aklın ve bilimin esas alındığı Ahilik teşkilatı, Ahi Evran Veli tarafından 1200'lü yıllarda kuruldu. Ahilik, o dönemde Anadolu'ya göç eden Türkmenler'e aş ve iş imkanı sağlayarak, aynı zamanda tekke ve zaviyelerde iyi bir Müslüman ve vasıflı bir meslek sahibi üretici haline getirilmesine katkı yaptı.

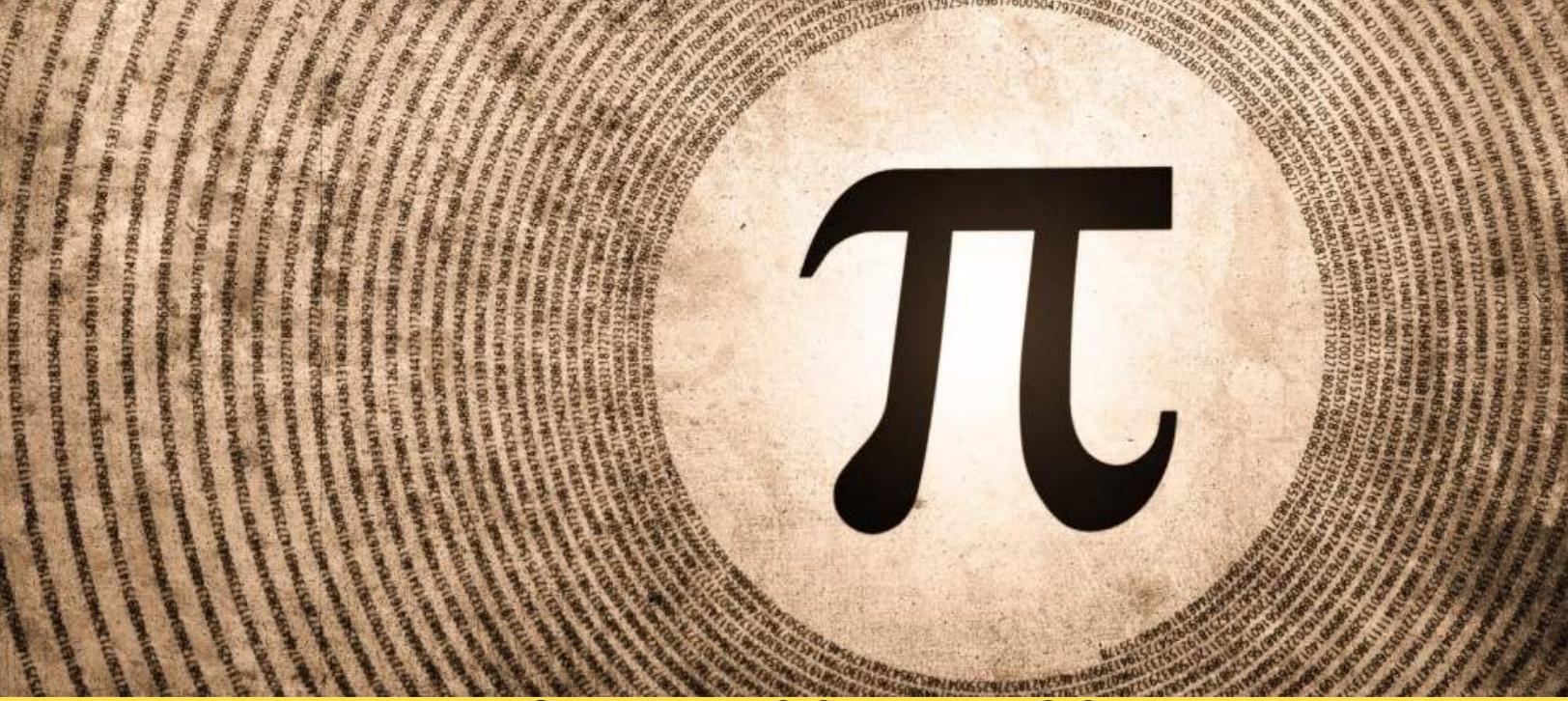
Anadolu Ahiliğinin kurucusu Ahi Evran Veli, 1171 yılında İran'ın Batı Azerbaycan bölgesinde bulunan Hoy kasabasında dünyaya geldi. Çocukluğu ve ilk eğitim dönemi Azerbaycan'da geçen Ahi Evran, Horasan ve Maverâünnehir'de büyük ustatlardan ders aldı. Ahi Evran, bir hac yolculuğu esnasında Şeyh Evhadüddin Kirmani ile tanışarak ondan dersler aldı. Bağdat'ın İslam dünyasının büyük sanat ve ilim merkezi olması, Ahi Evran'ın çok yönlü yetişmesinde etkili oldu ve burada Abbasi Halifesi Nasır Lidinillah'ın kurduğu fütüvvet teşkilatını tanıdı.

13. yüzyıl başlarında Muhyiddin Arabi ve hocası Evhadüddin Kirmani ile Anadolu'ya gelen Ahi Evran, Kirmani'nin kızı Fatma Bacı ile evlendi. Esnafa İslamiyet'i anlatarak dünya ve ahiret işlerini düzenli hale getirmeleri için çalışmalar yapan Ahi Evran, Kayseri'de deri işleme atölyesi (debbağ) kurdu ve burada o dönem Moğol istilasına karşı Kayseri'yi savunan Ahileri teşkilatlandırdı. Bir dönem Konya ve Denizli'de yaşayan Ahi Evran, 1206 yılında o zamanki ismi "Gülşehri" olan Kırşehir'e geldi.

**"Hak ile sabır dileyip,
bize gelen bizdendir.
Akıl ve ahlak ile çalışıp
bizi geçen bizdendir."**

Ömrünün sonuna kadar Kırşehir'de yaşayarak iş ve aş verdiği Türkmenlerin tekke ve zaviyelerde iyi bir Müslüman ve vasıflı bir meslek sahibi üretici insan olmaları için gayret gösterdi. Ahi Evran'ın eşi Fatma Bacı da kadınları teşkilatlandırarak "Bacıyanı Rum" teşkilatını kurdu. Aynı dönemde Kırşehir yöresinde yaşayan ve bir Ahi önderi olan Şeyh Edabili'nin Eskişehir ve Bilecik yöresine gitmesine katkı sağlayan Ahi Evran Veli, Osmanlı Devleti'nin temellerinin atılmasına katkı yaptı. 93 yaşında vefat eden Ahi Evran'ın türbesi Kırşehir'de, kendi adını taşıyan caminin içinde bulunuyor. Sözleri dilden dile dolaşan Ahi Evran'ın 20 kadar telif ve tercüme eseri buluyor.

PI GÜNÜ

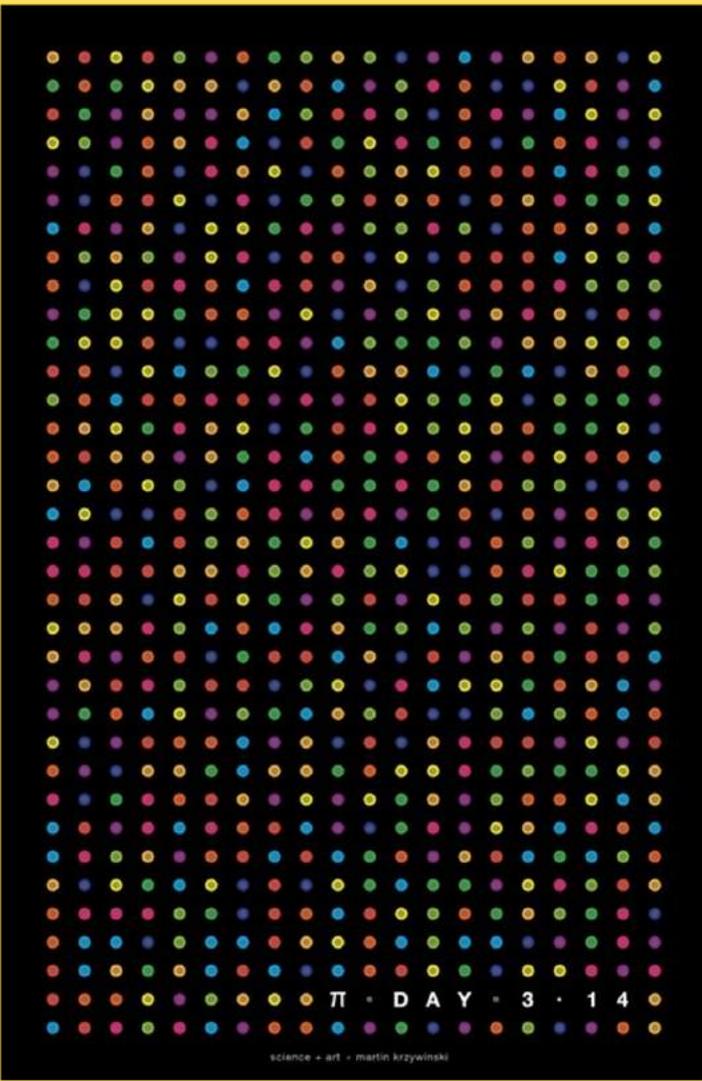
Pi ile sembolize ettiğimiz ve çemberin çevresinin çapına oranı olan bu sayı dört bin yıl boyunca matematikçileri şaşırtmış ve herhangi bir sayıdan çok daha fazla ilgi görmüştür. Pi'ye olan bu ilgi aslında insanoğlunun zihnimize ve dünyamıza yönelik araştırmacı ruhunun bir göstergesidir. Bir başka deyişle Pi sayısının yolu ile gerçekte yürüdüğümüz hayat yolu arasında ilginç bir benzerlik vardır.

Pi 'ye baktığımızda ya da düşündüğümüzde içimizde matematikle ilgili bir takım duygular uyandırıyor.

Sayıların bir estetiği var mıdır? Bilhassa pi sayısı neden bu kadar enteresan ya da enteresan mı ?

Pi' yi düşünmek buna benzer sorular sorduruyor ve onun Üzerine düşünmemizi sağlıyor. Belki de pi günü bu işe yarıyordur. Basit bir tarihten yola çıkıp onu düşünmek için güzel bir fırsata çevirmek.

3. ayın 14. günü. Yani pi günü. Bugün dünyanın tüm dairelerine bakın. Çevresinin uzunluğunun içinden geçen o uzun çap çizgisinin pi katı kadar olduğunu göreceksiniz. Aslında bu oran başka günlerde de hep aynı. Tüm zamanların ve tüm mekanların en şaşırtıcı numaralarından biri.

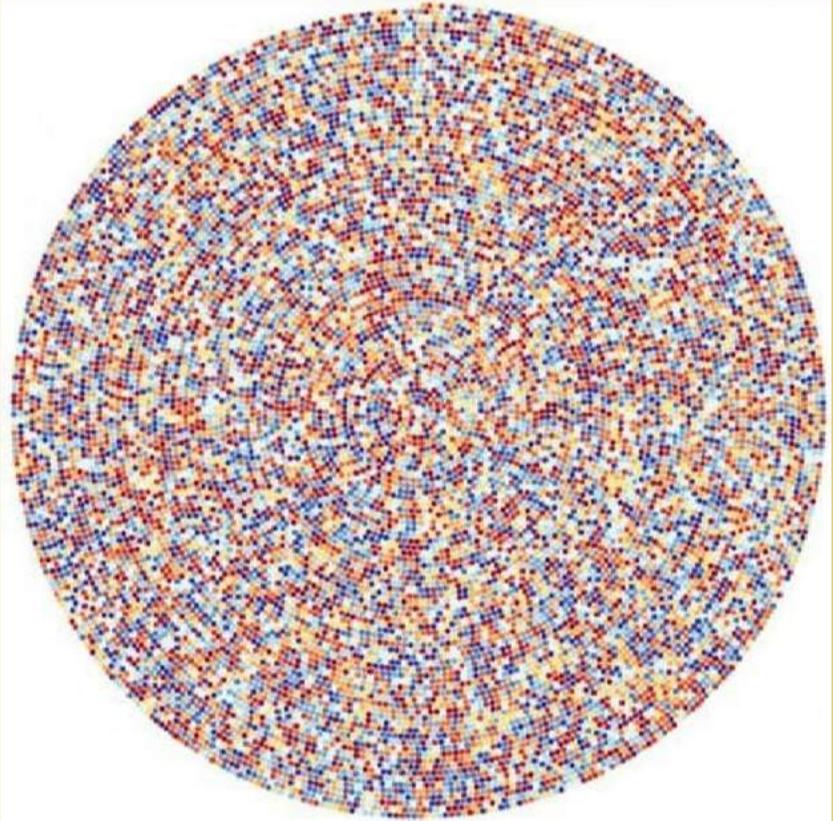
Pi sayısından ilham alınarak yapılan sanat eserlerinden birini inceleyelim.

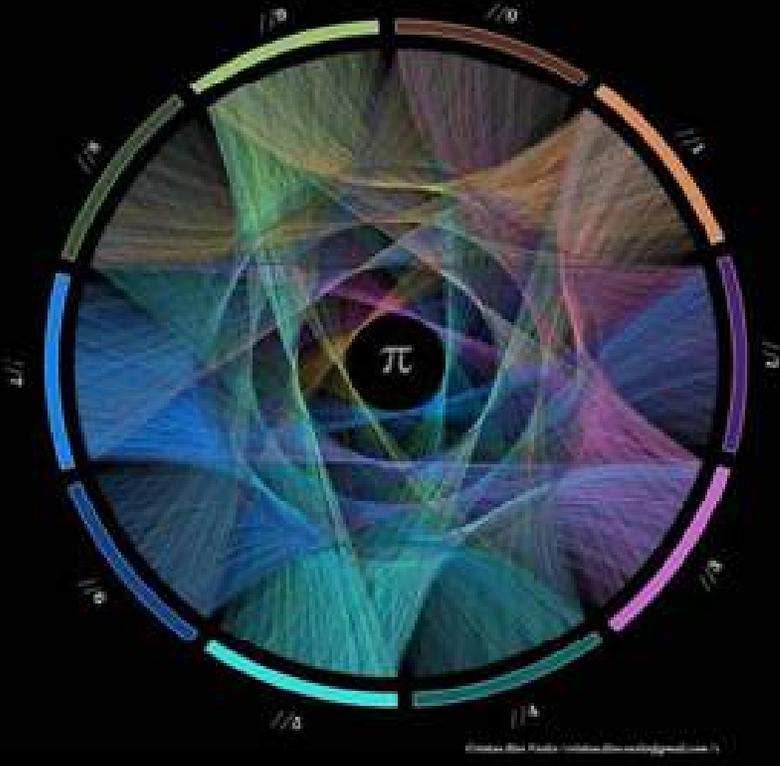
Pi sayısıyla nasıl bir ilgisi olduğu hakkında bir fikriniz var mı?

Renklerle, sayılar arasında bir ilişki kurmaya çalışın. Çünkü her renk bir sayıyı işaret ediyor.

Turuncu 3, Kırmızı 1, Sarı 4 gibi. Biyo-informatik, bilgisayar ve istatistik gibi konularda uzman Martin KRZYWIŃSKI bu sayıyı sanatsal olarak böyle yorumlamayı tercih etmiştir.

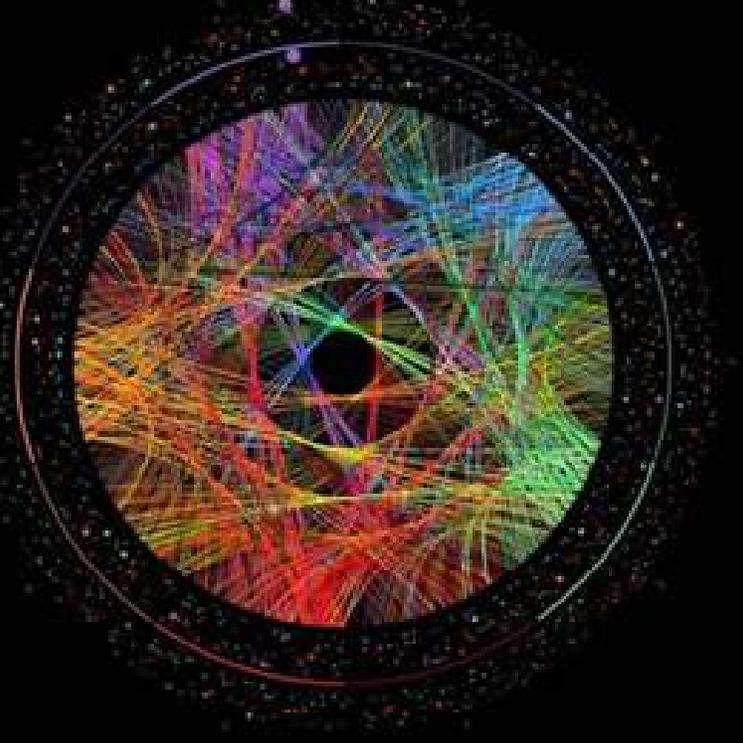
Bir başka çalışmasında yine renkleri kullanmış ama bu kez onları merkezden dışa doğru genişleyen spiral şeklinde dizmiş. Pi sayısının ilk 13689 basamağını renklerle eşleştirip dizdiğinde ortaya şöyle bir tablo çıkıyor

Bu çalışmanın bir başka versiyonunda aynı işlem tekrar edilmiş. Ama bu kez ard arda gelen rakamlar olduğunda dairenin çevresine bir nokta koymuş. Mesela 1'in ardından 1 geldiğinde. Eğer aynı rakam 3 kez tekrar ediyorsa daha büyük bir nokta yerleştirmiş. Ne kadar çok tekrar ederse o kadar büyük nokta.

Cristian VASİLE adlı bir başka sanatçı, Pi' nin dairesel gösterimleri üzerinde çalışmış. 0 ile 10 arasındaki rakamları bir dairenin etrafına dizmiş. Sonra da 3'ten 1'e bir çizgi çekmiş. Ardından 1'den 4'e ve devamında da Pi sayısının diğer basamaklarına göre çizgiler çekmeye devam etmiş.

Pi sayısı tamamen rastlantısal olarak ilerliyor gibi görünür. Bugün bilgisayarlar yardımıyla onun trilyonlarca basmağı hesaplandı ve içinde bir düzen olduğuna dair bir kanıt bulunamadı. Öte yandan matematiksel olarak bir sayı olduğu da ispatlanamıyor. Sonuçta bu sayı mükemmel bir daireyle ilişkili unutmayalım.

Pi sayısının nasıl görüldüğü ve başka türlü nasıl görüntülenebileceği hakkında bir fikir sahibiyiz artık. Peki acaba bu sayı nasıl işitilir? Müzikle ifade edilebilir mi? Müzisyenler bu konu üzerinde kafa yoruyor. Rakamları notalara dönüştürünce ortaya şöyle besteler çıkabiliyor.

STEVE JOBS'UN

SON MEKTUBU

İş yaşamında büyük başarılarla ulaştım. Kimilerinin gözünde yaşamım başarının simgesi; fakat işin dışında çok az neşem oldu benim. İşin sonunda zenginliğim alışmış olduğum hayatın bana getirdiği tek gerçeklik. Ölümle yüzleştiğim şu anda, yatağında uzanıp hayatımı gözlerimde canlandırırken, fark ettim ki gururlandığım bilinirliliğim ve servetim ölümün karşısında ne kadar da anlamsızmış.

Arabayı kullanmak için, size para kazandırması için birilerini işe alabilirsiniz ancak hastalığınızı taşıması için kimseyi işe alamıyorsunuz. Kaybedilen maddesel şeyler bulunabilir ya da yerine başkası konur fakat kaybedildiğinde bulunamayacak ya da yeri dolmayacak tek şey var o da "Yaşam." Şu an hayatınızın hangi sahnesinde olursanız olun, zaman ile, o sahne perdesinin kapanması ile yüzleşeceksiniz.

Ailenize, eşinize, arkadaşlarınıza çok kıymet verin ve sevin. Kendinize iyi davranın ve insanlara değer verin. Yaşlandıkça ve umut ediyorum akıllandıkça fark ediyorsunuz ki 300 dolarlık saat de 30 dolarlık saat de aynı zamanı söylüyor. İç huzurun bu tarz şeylerle elde edilemediğini anlıyorsunuz. İster birinci sınıfta ister ekonomi sınıfında uçun, bilin ki o uçak düşerse siz de düşeceksiniz. O yüzden umut ederim ki şunu anlarsınız; kahkaha attığınız, sohbet ettiğiniz, şarkılar söylediğiniz, kuzeyden, güneyden, doğudan, batıdan, cennetten ve dünyadan konuştuğunuz, ahbablarınız, dostlarınız, eski arkadaşlarınız, erkek kardeşiniz, kız kardeşiniz varsa bilin ki gerçek mutluluk bu.

Çocuklarınızı zengin olması için eğitmeyin, onları mutlu olmaları için eğitin. Böylelikle büyüdüklerinde her şeyin fiyatını değil, değerini bilirler. Yemeğinizi ilacınız gibi yiyin aksi halde ilacı yemek yerine yersiniz. Sizi seven kişi sizi asla bırakmayacaktır. Bırakmak için yüzlerce neden saysa da mutlaka sizde kalmak için neden bulacaktır. Bilin ki insan ile insan olabilmek arasında çok büyük fark var ve bunu anlayan çok az insan var. Doğduğunuzda sevildiniz ve ölürken de sevileceksiniz. Bu arada kalan zamanı başarmak zorundasınız.

Hayattaki en iyi altı doktor güneş ışığı, dinlenmek, egzersiz yapmak, sağlıklı yemek, kendine güven ve arkadaşlar. Bunları hayatınızın her evresinde muhafaza edin ve sağlıklı bir ömrün tadını çıkarın.

ERGENLİK DÖNEMİ

Ergenlik Dönemi, sınırları her birey için değişken olsa da 10-20 yaş aralığını kapsayan çocukluktan yetişkinliğe geçişin yaşandığı bir dönemdir. Kız çocuklarının sekiz, erkek çocuklarının ise dokuz yaşında buluşa girmeleri literatürde erken ergenlik olarak ifade edilir.

Sıcak ,deniz seviyesine yakın ülkelerde yaşayan çocuklarda erken ergenlik görülmektedir. Öte yandan soğuk ve yüksek rakımlı ülkelerde yaşayan ve ağır egzersiz yapan çocuklarda ergenliğin daha ileri yaşlarda görüldüğü tespit edilmiştir.

İnsanda bedence-boyca büyümenin, hormonal, cinsel, sosyal, duygusal, kişisel ve zihinsel değişme ve gelişmelerin olduğu buluşla başlayan ve bedence büyümenin sona ermesi ile sonlandırdığı düşünölen bu özel evrenin G.Stanley HALL'un dediğı gibi bir stres ve fırtına dönemi olarak mı yoksa dalgasız bir deniz olarak mı geçeceği anne - babaların ergenlere olan yaklaşım ve tutumlarına bağılı olarak değişecektir.

Erkeklerde Ergenlik Dönemi

- Yenidoğan boyu 30-50 cm iken 4 yaşında ortalama 100 cm'ye,10 yaşında ortalama 115cm'ye dönem sonuna doğru ortalama 160 cm'ye ulaşır.
- Koltuk altında, genital bölge ve göğüs bölgesinde kıllanma görülür, sakal ve bıyık çıkmaya başlar.
- Seste değişimler meydana gelir, giderek kalın bir hal alır.
- Ortalama 18 kg ye kadar artış görülebilir.
- Kas dokusu gelişir.
- Üreme organları gelişmeye başlar.
- Dönem içinde testosteron hormonunun salgılanmasının artışına bağlı olarak ıslak gece rüyaları(gece boşalmaları) görülmeye başlanır. Erkeklerin kendi cinsiyetindeki ve/veya kız akranlarından daha önce bu değişimlerin içine girmiş olması(boyunun daha önce uzaması, sakal ve bıyıklarının çıkması, kıllanmaların görülmesi, kaslarının gelişmesi, gece boşalmalarının olması vb.) onları sosyal ortamda kendilerine daha güvenen bireyler olmaları konusunda destekleyici etkide bulunur. Erkek ergenlerin boyları dönem sonlarına doğru kız ergenlerin boy uzunluğunu geçer.

ERGENLİK DÖNEMİNDE GÖRÜLEN DAVRANIŞ VE DUYGU DEĞİŞİKLİKLERİ

Ergenin, bu süreçte sağ beyin ve sol beyinin henüz gelişmekte olması nedeniyle duygu ve davranışlarında çelişkiler görülür. Kendi başına kalmayı yoğun bir şekilde istemesinin yanısıra, bir gruba ait olma, o grupta popüler kişi olmayı da isteyebilir. Anne - babaya dönemden önce sıkı bir bağlılık varken dönem boyunca onlardan uzaklaşmak ve ayrı olarak değerlendirilmek isteyebilir. Geleceğe yönelik umutsuzluk ve herhangi bir beklenti içinde olmama söz konusuysen aynı zamanda çok büyük beklenti içine de girmiş olabilir.

Ergenin bu denli değişik duygu ve davranışlar içinde olmasında endişelenecek bir durum yoktur. Doğumdan sonra aileye/anne-babaya bağlılığı ifade eden göbek bağının ergenlikte ikinci kez kesilmesi olarak ifade edebileceğimiz ayrılma süreci bu döneme rastlar.

James MARCIA'nın kimlik statülerinde ifade ettiği gibi ergenin kimlik bunalımını(krizini) tamamlamış ve çözüme ulaşabilmesi için ergene gerekli imkanların ve anlayışın aile ve çevre tarafından sunulması gerekmektedir.

Bu dönemdeki duygusal değişimleri etkileyen başlıca faktörler içerisinde ergenin zeka düzeyi, cinsiyeti, aile yapısı, fiziksel ve psikolojik sağlığı, akademik başarısı, kendisiyle ilgili düşüncesi vb. yer almaktadır. Dönemde en belirgin görülen davranış bozukluğa yaşadığı duygusal gerilimlere baş edemeyen ergenin tırnak yemeye yönelmesi olarak ifade edilir.

Yalnızlık İsteği : Özellikle kız ergenler beden imgesinden memnun olmadığı için devamlı olarak yalnız kalmak isterler.

Sivilcelerinden, şeklinde değişiklikler olan vücudundan şikayetçi olmayla başlayan bu süreçte, sosyal izolasyon denilen kendini dış dünyadan soyutlayan iletişimden kaçan ergenler aile içi iletişimden hızla kopmaktadır. Gençlerin bu dönemde herhangi bir olaya karşı çok çabuk küsme-alınganlık göstermelerinin yanında bedenlerini beğenmedikleri için üzüldükleri ve kendi kabuklarına çekildikleri de sıklıkla gözlenir.

İsteksizlik : Ergen, okuluna ve derslerine karşı ilgisiz ve isteksiz davranmaktadır. İlgisini çeken diğer faktörler ergeni derslerden uzaklaştırmaktadır. Dönem başlarında uzak durulan karşı cins ergenler, dönem orta ve sonlarına doğru büyük bir merak ve ilgi alanı konusu olmaya başlar.

Otoriteye Karşı Direniş : Ergen toplumca belirlenmiş kuralları yanlış ve gereksiz , kendisine verilen hakları benmerkeziyetçi anlayışından dolayı yetersiz görür. Kendisine verilen cevabı kişiliğine bir uyarı olarak gördüyse otorite olarak gördüğü uyaranlara kızgın ve küskün şekilde davranışlar gösterir. Dönemin sonlarına doğru ergenin yüksek gerilimli bu davranışlarında azalmalar görülür.

Hayal Kurma : Ergen günlük hayatta yap(a)madığı/ başaramadığı olayları hayal kurarak yapmış gibi düşünür, hayal eder. Can sıkıcı işlerde, ders çalışırken bu istek güçlü bir biçimde ortaya çıkar. Tatmin edilemeyen hisler, duygular hayallerle tatmin edilmeye çalışılır. Bu süreci Somut İşlem Döneminden Soyut İşlem /Düşünme Sürecine geçişin bir göstergesi olarak görmek de uygundur.

Anne- Babalara Öneriler

Şüphesiz ki ergenlik döneminde başarılması gereken en önemli görev, ergenin çocukluktan yetişkinliğe doğru yol aldığı bu süreçte aileden sağlıklı bir şekilde ayrılmanın başarılmasıdır. Aileler bu süreçte çocuklarını kendi zamanlarının usullerine göre değil çocuklarının zamanlarının doğru ve uygun olan usullerine göre yetiştirmeleri ve onların artık bir birey olduklarını kabul etmeleri doğru bir yaklaşım olacaktır. Kozasından çıkmaya çabalayan, zorlanan bir kelebeğe yardım etmek için onun kozasına bir delik açmak kelebeğin bu gelişim görevini başarması konusunda ona yardımcı olmayacak ve aksine ona zarar verecektir. Aynı mantıktan hareketle çocuğun başı her sıkıştığında, zor durumda kaldığında iyi niyetli bile olsa onun adına karar almak son derece hatalı bir davranış olacak ve bireyin gelişim görevini başaramamasına neden olacaktır.

Anne-babalar kendisine bağımlı değil bağı evlatlar yetiştirdiğinde çocuklarına daha uygun bir davranış sergilemiş olacaklardır. Ergenin ailesini beğenmeyerek, ailedeki anne-babanın her şeyi bilmediğini ve her şeye güçlerinin yetmeyeceğini düşündükleri bu dönemde, ergenle beraber tüm aile üyeleri aile içi kurallar net bir şekilde belirlemelidir.

Geçmiş yıllarda kabul gören anne-babanın çocuğuyla 'arkadaş gibi' olması fikri artık geçerliliğini kaybetmiştir. Çocuklara arkadaş gibi davranılmasının beklendiği üzere ilişkinin daha sıcak ve samimi olmasını sağlamamakta aksine anne-baba ile ergen arasında sınır ihlalleri nedeniyle çeşitli sorunlar yaşanmasına neden olmaktadır.

Evde ebeveynlerden birisinin çocukla koalisyon yapıp diğer ebeveyni dışlaması ya da 'Aman, annen/baban duymasın bu mesele aramızda kalsın.' şeklindeki yaklaşımlar çocukta hangi ebeveyne isteklerini kabul ettirebiliyorsa ona yaklaşmasına neden olmakta ve bu da bireyin çıkarıcı davranışlara yönelmesine neden olabilmektedir. Her şeye hayır ya da her şeye evet diyen çocukların her ikisi de istenmeyen durumlardır. Birey olma sürecinde sancular içinde olan çocuklara neye evet neye hayır diyecekleri onlara karşı gösterilen tutarlı bir anlayışla mümkün olacaktır.

Dönem boyunca ergenler ailelerinden uzaklaşıp arkadaşlarına yakınlaşırlar. Bu süreçte ergenin arkadaşları hakkında ailelerin kullandığı olumsuz ifadeler ergenin anne- babadan uzaklaşmasına neden olmaktadır. Sigmund FREUD'un da kirpi örneğinde olduğu gibi kirpilerin birbirine ısınmak için yaklaştığı daha sonra dikenlerinin birbirine batması ile birbirinden uzaklaştığı ancak yine ısınmak için birbirine kendilerinin belirlediği bir mesafede yaklaştıkları bilinmektedir. Ergenler bir gruba ait olma ve/veya popüler olma amaçlarıyla birbirine yaklaşırlar ancak daha sonra birbirlerinden zarar gördüklerinden birbirlerine ne kadar yaklaşımları gerektiğinin farkına varırlar. Ergenlerin bu süreçte hata yapmalarına kontrollü olarak izin verilmeli, ergen zarar gördüğünde 'Ben sana söylemiştim!' yerine 'Anlatmak istersen dinlerim, seni anlıyorum.' şeklinde bir yaklaşım daha yapıcıdır.

Ergenlerin değişen vücut yapılarıyla alay etmek, dalga geçmek , onlara lakap takmak ergenin beden imgesinde sorunlara neden olabilmektedir. Zaten bedeninden memnun olmayan ergen, lakap takan, kendisine olumsuz söylemlerde bulunan kişilere karşı kötü duygular besleyecektir. Aileler ergenleri akranlarıyla kıyaslamamalı, kötü/başarısız olduğu konuları gün yüzüne çıkarıp yüzüne sürekli vurmak yerine ona gelişimini destekleyecek alanlarda yardımcı olmalıdır.

Ergenin cinsel anlamda gelişimi konusunda karşı cinse toplumca atfedilen davranışların ergende bulunması durumunda sert bir tepkide bulunulmamalıdır. 'Erkekler ağlamaz!' ya da 'Ne o öyle kız gibi!' türünde ifadeler ergenin rahatsız hissetmesine ,duygularını içinden geldiği gibi ifade edememesine neden olmaktadır.

Yeme alışkanlıklarında değişiklikler olduğu zaman aileler bir uzmandan yardım almalıdır. Özellikle kızlar, beden imgesini beğenmemekte ve bu konuda büyük problemler yaşamaktadırlar. Anoreksiya nervoza ve bulimiya nervoza gibi yeme bozuklarının /hastalıklarının önüne geçmek için aileler ergenler yeme alışkanlıklarına dikkat etmelidirler.

Zararlı maddelerin (sigara-alkol-uyuşturucu... vb) kullanımı ve bağımlılığının başlamış olması durumunda aileler çeşitli sağlık kuruluşlarından ve bu alanda uzmanlardan psikolojik destek almalıdırlar.

Okul başarısında dikkat çekici bir düşme olduğunda nedenlerinin öğrenilmesi için veliler okulla iletişim halinde olmalıdırlar.

Ergenin sorunlarla başa çıkma ve/veya problem- çatışma çözme konusunda başarılı olamaması durumunda ergeni destekleyici çalışmalar yapılmalıdır.

Depresif düşünceler, kendi kabuğuna çekilme, kendine ve çevresine karşı kırıcı ve yıkıcı davranışların artması, uyku düzeninin bozulması, okuldan-evden kaçma, ölüm düşüncelerinin artması vb. durumlarında dikkat edilmeli ve bilinçli çalışmalar yapılmalıdır. Tüm bu konularda ergene karşı anlayışlı ve süreci iyiye götürecektir olumlu davranışlar sergilenmeli , mümkünse ergenin akranlarından da destek alınmalıdır.

Fatma TORUN EVLER

**"Ümit ve iyimserliđi bir inci
gibi ruhunda gezdirenlerin
sayesinde dünya
güzelleşir."**

Kemal SAYAR

İNGİLİZCE ÖĞRENMENİN ÖNEMİ

Dünyamız giderek globalleşiyor. Küreselleşen dünyada sınırlar da hızlı bir şekilde ortadan kalkıyor. Bu durum iletişim sorununu da beraberinde getiriyor. Dünyanın ve teknolojinin temposuna ayak uydurmak için bir şeyler yapmamız gerekiyor. Yapılacak en mantıklı şey İngilizce öğrenmek olmalıdır.

1-Yeni İnsanlarla Tanışacaksınız:

Dil sayesinde başka kültürdeki insanlarla İngilizceyle iletişim kurmanız size muazzam bir sosyal kazanç sağlar ve önünüzde çok daha fazla kapının açılmasına vesile olur. İngilizce öğrenme aşamasını geçtikten sonra ihtiyacınız olan ikinci şey; bu dili kullanmak için iletişim kurabileceğiniz insanlardır. İngilizce bilerek sadece ana dili İngilizce olan kişilerle değil; dünyanın en uzak ucundan sizin gibi İngilizce öğrenen insanlarla tanışabilir ve onlardan yeni şeyler öğrenebilirsiniz.

2. İşverenlerin Dikkatini Çekeceksiniz :

Yapılan araştırmalar iki dil bilen insanların tek dil bilen insanlara göre çok daha kolay iş bulduklarını göstermiştir. Bu durumun temel sebebi çok dilli insanların birden fazla toplulukla iletişim kurabilmesi ve onlarla daha kolay etkileşime girebilmesidir. Bildiğiniz gibi iş hayatı oldukça dinamiktir ve globalleşen dünyanın ritmine ayak uydurabilmeyi gerektirir. Yabancı müşterileriniz olmasa bile; pazardaki trendleri takip etmek için mutlaka İngilizce bilgisi gerekmektedir. Yukarıda saydıklarımın hiçbiri size uymuyor olabilir ama işte size son bir ipucu: Yeni bir dili öğrenebilen bir insan; algıları daha açık ve gelişime daha açık olarak kabul edilir. İkinci bir dil bilmek iş dünyasında değerinizi geliştiren bir eylemdir.

3. Kendinize Güveniniz Artacak:

İkinci bir dili öğrenmek ve onu kullanarak iletişim kurabilmek herkesin başaramayacağı mükemmel bir aktivitedir. Bunu başardığınızda sizi diğer çoğu insandan ayıran bir meziyet kazanmış olacaksınız. Aynı zamanda ikinci dili öğrenebilen insanların; diğer dilleri daha kolay öğrenebildiği de bilimsel olarak kanıtlanmış bir gerçektir. Bu maddemizi Nelson Mandela'nın şu güzel sözleriyle taçlandıralım o zaman: "Eğer bir insanla [anladığı] herhangi bir dille konuşursanız bu onun kafasına girer, fakat eğer onunla anadiliyle konuşursanız bu onun yüreğine girer." Hem öğrenme becerileriniz anlamında hem de kişisel ve sosyal anlamda siz artık ayakları daha sağlam yere basan bir insan olacaksınız.

4. Seyahat Özgürlüğünüz Olacak:

Avusturyalı filozof Ludwig Wittgenstein "Dilinizin sınırları dünyanın sınırlarıdır." diyor. Birden fazla dil bilmek size yeni dünyaların kapılarını açar. Eğer İngilizce biliyorsanız dünyanın neredeyse her ülkesine rahatça seyahat edebilirsiniz. Bu sayede insanlar hem size daha fazla saygı gösterir hem de gittiğiniz yerin tadına daha kolay varabilirsiniz. Dünya çapında İngilizcenin konuşulduğu 50'den fazla ülke var. Pek çok şehirde, özellikle Avrupa'da resmi olmasa da topluluğun büyük bir bölümünü oluşturan turistlerin ve gurbetçilerin ikinci dili haline gelmiştir İngilizce. Çin gibi 1.3 milyar insanın yaşadığı yerde bile insanların bir kaç milyonu bu dili konuşabilmekte.

5. Zihniniz Açılacak:

Dil öğrenme süreci beyninizi çalıştırır, bunun yanında problem çözme becerilerinizi artırmanıza ve bilişsel anlamda gelişmenize olanak sağlar. Dil öğrenmek aynı zamanda yüzlerce yeni kelimeyi aklında tutmak demektir. Bu yeni kelimeler ve ifadeler beynimize dinamik bir devinim sağlar. Hem çoklu görev yeteneklerinizi geliştirmiş hem de mantıklı ve rasyonel düşünmeye başlamış olursunuz. Bunun yanında ikinci bir dili bilen insanların duyuşsal anlamda da daha yetenekli oldukları görülmüştür. İnsanları anlama, onlarla empati kurma gibi yetenekleriniz kolayca gelişir ve sizi daha üstün bir insan yapar. Unutmayın dil hem sözel hem de bir sayısal bir sürecin ortak sonucudur. Bu anlamda baktığımızda bir dil öğrenirken beynimizin tüm loblarını kullanmış oluruz.

6. Beyin Sağlığınız Güçlenecek :

Dil öğrenmek hafızamızı güçlendirir ve hafızayı zayıflatıp hatırlamada güçlük çekmemize neden olan alzheimer hastalığını erteler. Bunun yanı sıra; zeka gelişiminize katkıda bulunup stresinizin azalmasına ve duyma yeteneğinizin güçlenmesine yardımcı olur. Herhangi bir dili öğrenmek beynimizin aktif bir halde çalışmasını sağlar ve zihnimizi güçlendirir. Aslına bakarsanız, yeni bir dil öğrenirken beyniniz elektriksel aktivitesini ve durumunu değiştirir. Hangi yaşta başlarsanız başlayın, yeni bir dil öğrenmenin faydalarını muhakkak göreceksiniz. İngilizce öğrenmeye karar verdiğinizde, dilin karmaşık doğasına bağlı olarak kendinize sıkı bir çalışma planı belirleyin. Çünkü İngilizce; Almanca, Latince ve Fransızca gibi birkaç dil kökeninin kombinasyonundan oluşuyor. Bu süreçte Japonya gibi yerlerdeki öğrenenler, dillerinde aşına olmadıkları sesleri anlamakta ve bu sesleri yetkin bir şekilde kullanmada zihinsel bariyerlere çarpıp zorlu aşamalardan geçmektedir. İngilizce konuşan dünyada değişen sözcüklerin yazımlarıyla birlikte, kelimelerin doğru telaffuzunu elde etmek oldukça zordur. İnanmıyorsanız, gidip bir Amerikalı ve bir İngilizce 'aluminum' (alüminyum) kelimesini nasıl telaffuz ettiklerini sorarak kendiniz de test edebilirsiniz.

İSLAM SANCAĞI AYASOFYA CAMİİ

Ayasofya, Fethin sembolü, Peygamber Efendimizin hadis-i şerif ile müjdelediği komutanın ve fethin nişanesidir. Ayasofya medeniyetimizin mührü, milli özümze bağlılığımızın ve bağımsızlığımızın göstergesidir. Ayasofya, sadece taş yığınlarından ortaya çıkmış bir mekân değildir. İslam'ın temelinin ruh-i mücerretidir.

İstanbul'un Fethi'nin ilk işareti Hendek Harbi'nde müjdelenmiştir. Hendek Muharebesi'nde Medine-i Münevvere'nin etrafında büyük hendekler kazılırken Ashab-ı Kiram kumların arasında büyük bir taş rastlar. Bu taşı kimse yerinden oynatamamıştır. Peygamber Efendimize (S.A.V.) haber verirler.

Resulullah Efendimiz, bu taşın üzerine vurunca taş paramparça olmuş ve kimsenin yerinden oynatamadığı bu taştan üç tane taş fırlamıştır. Resulullah (S.A.V.) buyurdular: "Bu taşlardan birisi yarın İran'ın fethini müjdeliyor. Bir diğeri İstanbul'un Fethini müjdeliyor. Öbürü de Mısır'ın Fethini müjdeliyor." "İstanbul elbet feth olunacaktır. O`nu fetheden emir (komutan) ne güzel emir, O`nu fetheden asker ne güzel askerdir." (Hanbel-Müsned) Bu hadis-i şerif sekiz buçuk asır önce İstanbul'un fethedileceğini bildirmiş.

İlk yapımını 360 yılında Konstantine'nin oğluna vasiyeti ile yapılmış olan Ayasofya birkaç kez yıkılma ve yağmalanma dönemine girmiştir. O dönemin en görkemli mabetlerinden biri olacak olan Ayasofya çeşitli ülkelerden getirilen değerli mermer ve sütunlarla yapılip Hz. Süleyman'ın mabedi kadar görkemli hale getirilmişti. Fakat istilalardan dolayı harap ve bitap düşmüştü. Bu karanlık süreç içerisinde iki yüz yıllık mahzunlu bir bekleyiş yaşamıştı.

Yıl 1453'te yetmiş parçalık donanma ile karadan denize gemilerini sürerek Haliç'e inmişti şanlı ordu ve komutan. Bu, iman oldukça imkânında var olacağına nişanesi olmaktan başka bir şey değildi. Ve feth olununca İslam'ın kollarına bırakıvermişti Ayasofya kendini.

Fatih Sultan Mehmet, şehre girer girmez ilk namazını kılmak üzere Ayasofya'nın önüne gelmiş, Ayasofya'ya koşuşan halk, şehrin düştüğü gün Ayasofya'yı ağzına kadar doldurmuştu. Mekâna girdiği anda Ayasofya'nın büyüleyici atmosferi Sultan Fatih'i etkilemiştir. Karşısında eğilen kalabalığın önünde bulunan eski Ortodoks patriğine ve etrafındaki halka; "Kalkınız! Ben Sultan Mehmet; sana, emsallerine ve bütün halka söylüyorum ki; bu günden itibaren artık ne hayatınız ve ne de hürriyetiniz hususunda benim gazabımdan korkmayınız!" diye hitapta bulundu.

Fatih Sultan Mehmet, Bizans'ın en büyük şaheserlerinden biri olan bu muhteşem mabedin, Cuma gününe kadar derhâl camiye dönüştürülmesini emretmişti.

Sultan Fatih, daha sonra ilk Cuma namazını fethin manevi Fatih'i Akşemsettin Hz.'nin imam olması ile şanlı ordusu ile burada kılmışlardır. Hatta Sultan Fatih ibadethaneye öylesine hayran kalmıştır ki buraya yüklü bir bedel ödeyerek tapusunu üzerine geçirir. Daha sonra bir vakıf kurarak burayı vakfeder ve Ayasofya'nın kıyamete kadar ibadethane olması için bir de vasiyet bırakır. İşte o vasiyetten bir bölüm:

"Benim bu mabedim, dünya durdukça cami olarak kalacaktır. Her kim benim bu mabedimi camilikten çıkarıp başka bir şeye çevirirse; Allah'ın, meleklerin ve bütün insanların lâneti onun üzerine olsun!"

Ne yazık ki Ayasofya, 918 yıl kilise, 481 yıl cami olarak kullanıldıktan sonra 1930-35 yılları arasında sözde restorasyon çalışmaları nedeniyle halka kapatıldıktan itibaren müze haline getirilmiştir.

Ayasofya'ya ruhumuz kabzedilmiş değil. O, fethin sembolü olmakla beraber ünsiyeti kurulmuş bir tarih, İslam sancağının yüksek bir burcudur.

Ayasofya, İslam Âlemi açısından evvela onun kiliseden camiye çevrilmesi tam anlamı ile Yeniçağı açıp kapatan bir olay olmuştur. Diğer taraftan Fatih tarafından verilen Fethiye Camii adıyla fethin sembolü haline gelmiştir. En önemlisi de Hristiyanlığın İslamiyet'e teslimini sembolize eden bir olaydır.

İstanbul, İslam'ın baş şehri, Ayasofya İstanbul'un tacıdır. Hakk'ın batıla karşı galebesidir. Cihetini Beytullah'a dönmüş bir yapıdır. Birinci cihan harbinden sonra İstanbul işgal edilmişken Ayasofya işgal edilememiştir.

Bizim geleneğimizde ve anlayışımızda taşlar ve tüm cansız nesnelere konuşur. Çünkü biz Allah'ın (c.c.) "(...) Kalpleriniz yine katılaştı. Adeta taş gibi oldu, hatta ondan daha katı bir hal aldı. Taşlardan öyleleri vardır ki, arasından ırmaklar fışkırır. Yine öyleleri vardır ki, yarılr ve içinden su çıkar. Yine onlardan Allah korkusundan yuvarlananlar vardır." (Bakara-74) emrine iman eden ve ataların bu ve benzeri ayetlerle hadisler daha rahat anlaşılması için "yerin kulağı var" düsturunu başımıza tac eden bir ümmetiz.

Elbette taş da konuşur ve Rabbini zikreder! Ama biz anlayamayız. Ayasofya'da sadece taşların üst üste, sütun halinde dizilmiş soğuk ve sıradan bir sembol değil, fetihlere tanık olmuş ruh taşıyan bir yapıdır.

"Ateşler harlanırken "İBRAHİM" olmaktan mı vazgeçelim!

Kudüs kana bulanırken "SELAHATTİN" olmaktan mı vazgeçelim!

Ayasofya ezana hasretken "FATİH" olmaktan mı vazgeçelim!

Vesselam....!

Ayasofya'nın Hikayesi

- **"Aya sofya"** adı **"kutsal bilgelik"** anlamına gelir.
- **Bizans İmparatoru I. Justinianus** tarafından, İstanbul'un tarihi yarımadasındaki eski şehir merkezine bazilika planlı bir patrik katedrali olarak inşa edildi (532-537).
- 1453'te İstanbul'un fethedilmesinden sonra **Fatih Sultan Mehmet tarafından fethin sembolü olarak camiye dönüştürüldü.**
- II. Selim döneminde (1566-1574) Osmanlı baş mimarı **Mimar Sinan tarafından eklenen dış istinat yapılarıyla takviye edilerek** sağlamlaştırıldı.
- **24 Kasım 1934'te** müzeye çevrildi. **1935 yılından 2020 yılına** kadar müze olarak hizmet verdi.

- **10 Temmuz 2020'de** Yüksek Mahkeme'nin 10. Dairesi, Ayasofya'yı müze yapan **24 Kasım 1934 tarihli Bakanlar Kurulu** kararının iptal edilmesine hükmetti.
- **10 Temmuz 2020'de "Ayasofya Camii" olarak Diyanet İşleri Başkanlığı'na devredildi.**

Kaynaklara göre inşaatında yaklaşık 10.000 işçi çalışmıştır.

Dünyanın en uzun süreyle (15 yüzyıl) ibadet yeri olmuş yapılarından biridir.

Günümüzde yüz ölçümü bakımından dördüncü sırada gelmektedir.

Kubbesi, çapı bakımından dördüncü büyük kubbe sayılmaktadır.

Dünyanın en hızlı (5 yılda) inşa edilmiş katedralidir.

MEHMET AKİF ERSOY

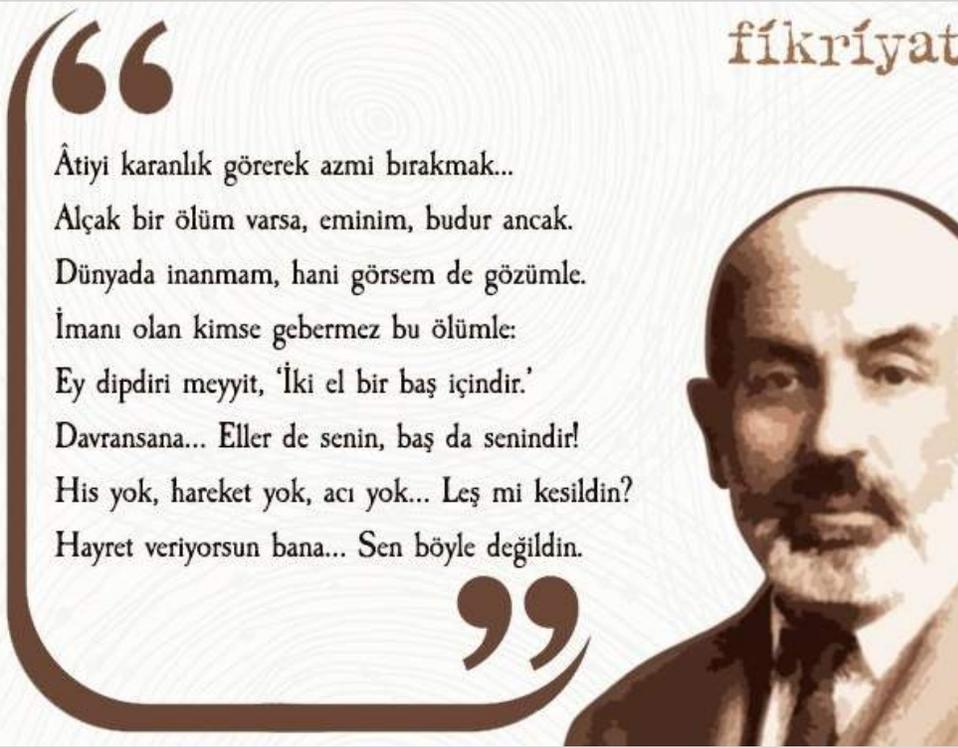
İstiklal Şairi olarak isimlendirilen Mehmet Akif Ersoy İstiklal Marşımızın şairidir. Mehmet Akif Ersoy, aynı zamanda bir veteriner, vaiz, hafız, Kur'an mütercimi ve siyasetçiydi. İstiklal Marşı için vaad edilen ödülü almadı. Öldüğünde ise emekli cüzdanının son sayfasında "600 lira borç" ibaresi yazılıydı. İşte büyük şair Mehmet Akif Ersoy'un hayatı...

1873 yılında İstanbul Fatih'in Sarıgözel semtinde dünyaya gelen Mehmet Akif Ersoy'a babası Mehmet Tahir Efendi, ebced hesabıyla doğum tarihini belirten "Ragif" adını verdi (hicri 1290) ve vefatına kadar onu bu adla çağırırdı. Ancak bu isim, yaygın olmadığı ve güç söylendiği için annesi ve yakın çevresi, daha bilinen bir ad olan "Akif"i kullandılar. Babası Fatih Medresesi müderrislerinden Mehmet Tahir Efendi, o dönemler Osmanlı Devleti'ne bağlı olan Arnavutluk'un İpek kasabasına bağlı Şuşise Köyü'nden İstanbul'a gelmiş, annesi Emine Cemile Hanım ise Buharalı Mehmet Efendi'nin kızı olarak Samsun'da doğmuştu.

1878 yılında, 4 yaşındayken Fatih'de Emir Buhari Mahalle Mektebi'ne başladı. Burada iki yıl eğitim gördükten sonra Fatih İbtidaisi'ne geçti. Aynı yıl babası ona Arapça dersleri vermeye başladı. Rüştîye'yi yani ortaokulu bitirdikten sonra dönemin gözde okullarından Mekteb-i Mülkiye (Siyasal Bilgiler Fakültesi)'nin âli kısmında bir müddet okudu ancak babasını kaybedince Halkalı'daki Baytar Mekteb-i Âli (Veterinerlik Fakültesi)'ne parasız yatılı olarak girdi ve bu okulu birincilikle bitirdi.

1893 yılında "Ziraat Nezâreti Umur-u Baytâriye Şubesi"nde (Ziraat Bakanlığı Veterinerlik İşleri) göreve başladı. "Umur-u Baytâriye Müdür Muavini"(Veterinerlik İşleri Müdür Yardımcısı) olarak sürdürdüğü görevinden 1913 yılında istifa etti.

1898'de 25 yaşında iken Tophane-i Amire veznedarı Mehmet Emin Bey'in kızı İsmet Hanım ile evlendi. Aynı yıllarda Maarif Dergisi'nde ve Resimli Gazete'de şiir yazıları ve Arapça, Farsça ve Fransızcadan yaptığı çevrilen yayınlandı.

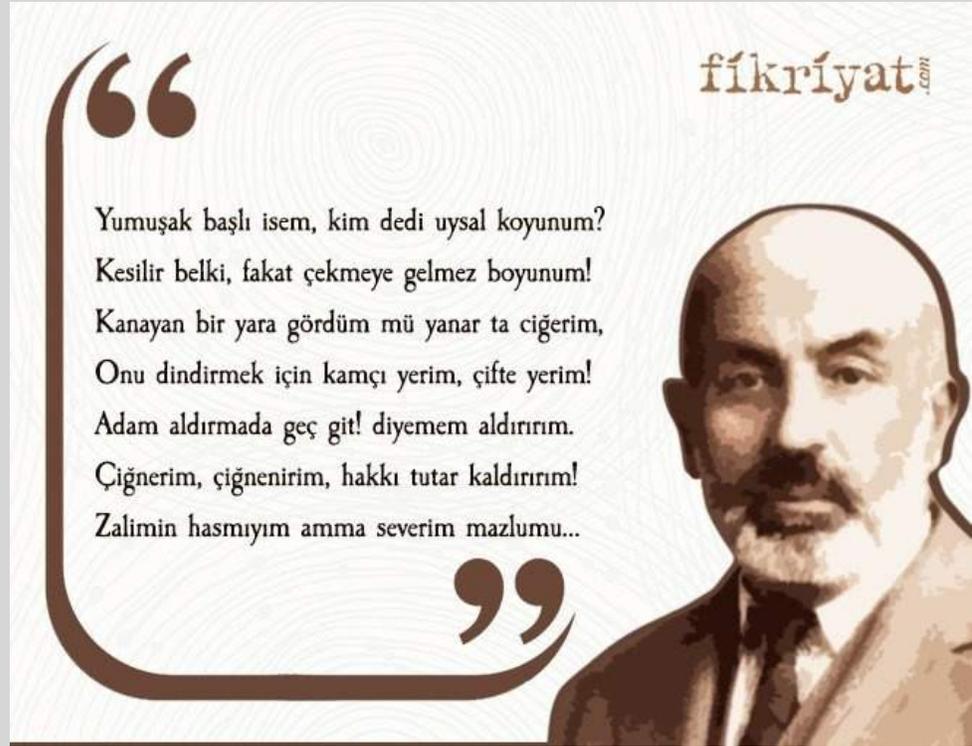

Baytarlığa başladığı ilk yıllarda bile, mesleğinden çok, şairliği ile tanınan Mehmet Akif, öğretmenlik hayatına 1906'da Halkalı Baytar Mektebi'ne "kitâbet-i resmîye" (resmî yazışma usulü) dersi hocalığı ile başladı. 1908'den sonra ise Edebiyat Fakültesi ile Dârülhilâfe Medresesi'nde "Osmanlı Edebiyatı" hocalığında bulundu.

Mehmet Akif, 1920'de Burdur milletvekili seçildi. 1921 yılında açılan milli marş yarışmasına, "para ödülü almamak" koşuluyla katılmayı kabul etti ve orduya ithaf ettiği şiiri, 12 Mart 1921 günü milli marş olarak kabul edildi. Ödül olarak verilen 500 lirayı Hilal-i Ahmer (Kızılay) bünyesinde, kadın ve çocuklara iş öğreten ve cepheye elbise diken Darü'l-Mesâi Vakfına (İş Evi) bağışladı.

1923 yılında Abbas Halim Paşa'nın daveti üzerine Mısır'a gitti. 1929 - 1936 yılları arasında Kahire'deki "Câmiü'l-Mısriyye" Üniversitesi'nde, Türkçe öğretmenliği yaptı. 17 Haziran 1936'da İstanbul'a dönmeye karar verdi. 27 Aralık 1936 tarihinde hayatını kaybetti ve Edirnekapı Mezarlığı'na defnedildi.

Kaynakça:Akit Gazetesi, fikriyat.com

Mustafa USLU

HAYALLER VE BİRİKİMLER

Öğrencilerin hayalleri vardır. Bu hayalleri gerçekleştirmek arzusu bile onlara önce heyecan sonra özgüven katar. Öğrencilerin veya çocukların hayallerini küçüksemek onlarda kin ve nefret duygusunun oluşmasına sebep olur.

Hayalleri sadece çocuklara bırakmak gerekiyor; çünkü istedikleri şeyi ailesi hemen ellerine veremez ve eğer bir de ailesi hayallerine engel olursa o çocuk nasıl gelişebilir ki? Hayal etmek öğrenciyi geliştirmez mi? Eğer aileler öğrencilerin hayallerine de karışır ve kendi istediğinin olması için onu zorlarsa bir önceki neslinin kopyası belki de kendi adına başkaları karar verdiği için bilinçsiz ve tembel bir toplum yetişir.

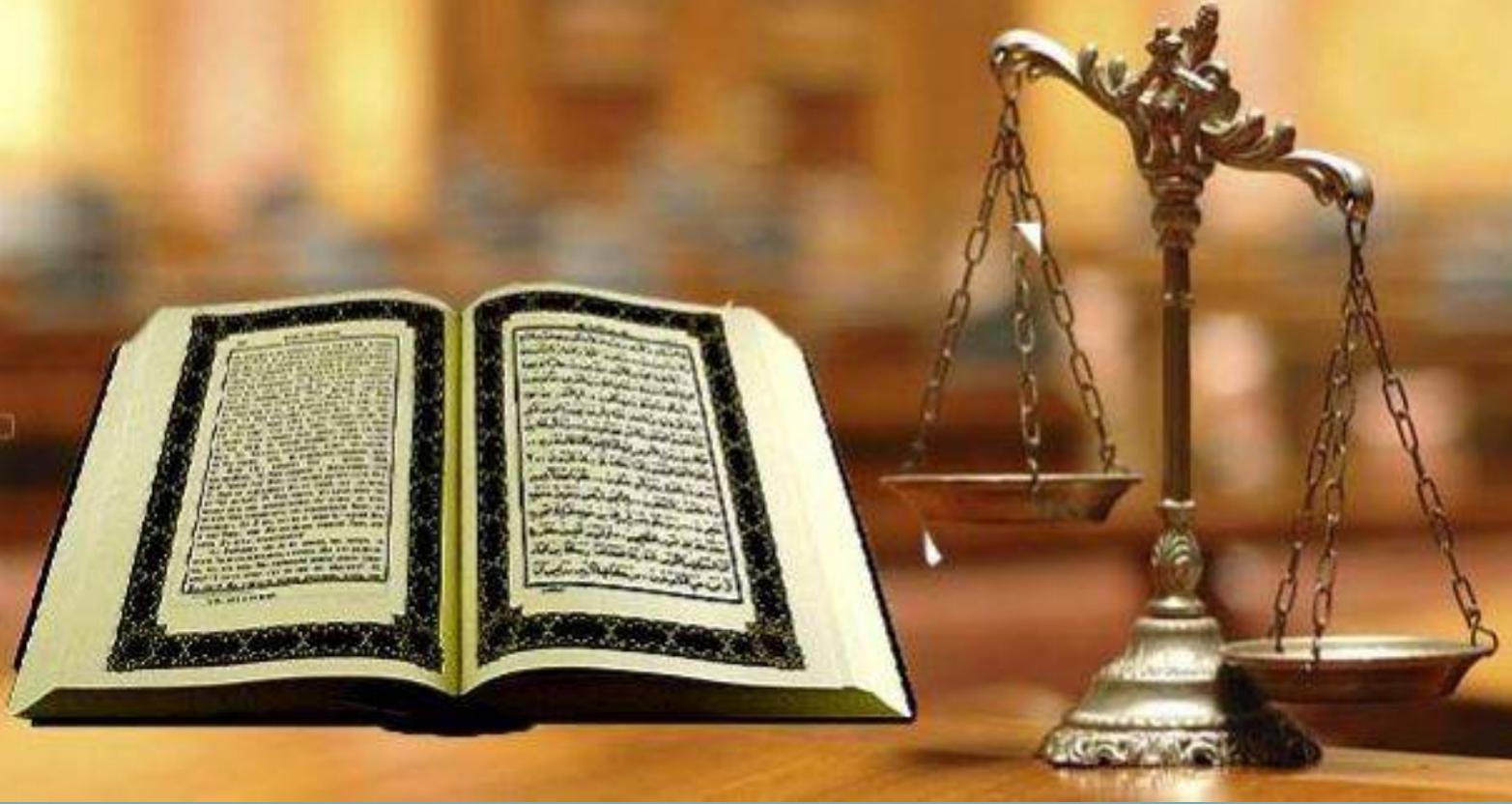
Hayal kurarken bir diğerk önemli konu da birikimlerdir. Şimdi aklınıza “bir öğrencinin birikimi nedir, nasıl oluşmuştur?” sorusu geliyordur. Bu sorunun cevabı ise öğretmenlerdir. Öğretmen sadece öğrencilere matematik, fizik, tarih, kimya gibi derslerinin kitabi bilgilerini değil, kendi hal ve hareketleriyle fikir, davranış ve birikimlerini de aktarıyor. Yani hayatımızın her anında ve her yerinde ulaşabileceğimiz birikim kaynaklarımız var. Öğretmenlerimiz olsun, anne-babalarımız olsun hepsi birer birikim kaynağıdır. Ve onlar, birikimlerini bizlere aktararak daha iyi bir toplum yetiştirme çabası peşindedirler. Öğretmenlerimizin ders anlatım biçimi dahil birçok etken hayatımıza katkı sağlayabilir.

Öğrencilerin, öğretmenlerinin sözlerini dinlemesi, onları dikkate alması, sadece bedenen değil ruhen de derste olması gerekir. Aslında bir nevi hocalar bize hayatı öğretme çabasındalar, bunu unutmamak gerekir. Hangi ders olursa olsun öğrenebilir miyim? değil, hayatıma ve kendime ne katabilirim? düşüncesi ile derse girmemiz gerekiyor. Aslında derslerde geçen her bir dakika biz öğrencileri yeteneklerimizi keşfetmeye yönlendiriyor. Edebiyatta okuduğunu anlama, matematikte bilgiyi uygulamaya geçirme, biyolojide canlıyı tanıyabilme, rehberlikte sorun çözme yollarını öğrenme gibi konuları görür ve bunları hayatımızda doğrudan kullanabiliriz, bu sayede de yeteneklerimizin ne yönde olduğunu anlarız. Tüm bunlar ise hangi yöne gideceğimizi yani geleceğimizi belirler. Bazı şeylerin farkına varmak zordur; ama eğer farkına varırsak dünyanın çevresinde birer kalkan oluruz.

Velilerin çocukları eve geldiğinde sadece “bugün ne öğrendin?” değil bunun yanında “bugün hayatına ne kattın?” sorusunu sorması önemlidir. Çünkü sadece ders kitabında yazanları öğrenerek bir yere gelemeyiz. Karakter çerçevesinde de kendimizi geliştirmeliyiz. Bir insan bize iyilik yaptığında ona teşekkür ederiz. Aslında bu da bir iyiliktir çünkü ona minnettar kalırız ve karşıdaki kişi de iyilik yaptığını anlar. Ve her iyilik yapıldığında bu güzel bir örnek olur ve kişinin hatta o kişinin çevresindekilerin de karakter çerçevesini güzelleştirir. Okuldaki hocalarımız da bizlere bunu öğretmeye çalışıyor. Sınıfta bir öğretmenimiz bir arkadaşımızla konuşurken veya kendi okul hayatından bahsederken o günkü dersinden daha fazla şey öğretmiş oluyor bize. Demek istediğim okula sadece öğrenmek için değil karakterimizi ve kendimizi güzelleştirmek için de geliyoruz. Sınıfta hocayı dinlemeye, tavsiyelerine uymaya ve saygı çerçevesini aşacak davranışlar yapmamaya dikkat etmeliyiz.

Herkesin hayali bir değildir. Kimi kimyager olmak ister kimi mühendis olmak ister. Kendimize şu soruları sormalıyız. “Japon Kimyagerlerle çalışabilir miyim?”, “Alman mühendislerle araba yapabilir miyim?” aslında bu sorular bir nevi bize azim duygusu katıyor. Birikimlerimizi basamak yapıp hedeflerimize ulaşmalıyız. Ne istediğimizin farkına varalım. Kendimizi geliştirmeye devam edelim ve hayallerimize biraz daha yaklaşalım. Unutmayalım ki bizler dört kıtaya hükmetmiş Osmanlı'nın nesliyiz, yapabileceklerimizi önümüze basamak yapmalıyız. Halis niyetle, yüreğimizdeki iman gücüyle, çaba adına canla başla özveride bulunduktan sonra bize kim engel olabilir!

ADALET

İstanbul'un fethinden sonra Fatih Sultan Mehmet Han bütün mahkûmları serbest bırakmıştı. Fakat bu mahkûmların içinden iki papaz zindandan çıkmak istemediklerini söyleyerek dışarı çıkmadılar. Papazlar Bizans imparatorunun halka yaptığı zulüm ve işkence karşısında ona adalet tavsiye ettikleri için hapse atılmışlardı. Onlar da bir daha hapisten çıkmamaya yemin etmişlerdi. Durum Fatih Sultan Mehmet Han'a bildirildi. O, asker göndererek, papazları huzuruna davet etti. Papazlar hapisten niçin çıkmak istemediklerini Fatih Sultan Mehmet Han'a da anlattılar.

Fatih o dünyaya kahreden iki papaza şöyle hitap etti:

- Sizlere şöyle bir teklifim var: Sizler İslam adaletinin tatbik edildiği memleketimi geziniz, müslüman hakimlerin ve müslüman halkımın davalarını dinleyiniz. Bizde de sizdeki gibi adaletsizlik ve zulüm görürseniz, hemen gelip bana bildiriniz ve sizler de evvelki kararınız gereğince uzlete çekilerek hâlâ küsmekte haklı olduğunuzu ispat ediniz.

Fatih Sultan Mehmet Han'ın bu teklifi papazlar için çok cazip gelmişti. Hemen Padişah'tan aldıkları tezkere ile İslam beldelerine seyahate çıktılar. İlk vardıkları yerlerden biri Bursa idi... Bursa'da şöyle bir hadiseyle karşılaştılar:

Bir Müslüman bir yahudiden bir at satın almış, fakat hiçbir kusuru yok diye satılan at hasta imiş. Müslümanın ahırına gelen atın hasta olduğu daha ilk akşamdan anlaşılmiş. Müslüman sabırsızlıkla sabahın olmasını beklemiş, sabah olunca da erkenden atını alıp kadının yolunu tutmuş. Fakat olacak ya, o saatte de kadı henüz dairesine gelmemiş olduğundan bir müddet bekledikten sonra adam kadının gelmeyeceğine hükmederek atını alıp ahırına götürmüştü. Atını alıp götürmüştü ama at da o gece ölmüştü. Hadiseyi daha sonra öğrenen kadı, atı alan müslümanı çağırtıp meseleyi şu şekilde halletmiş:

- Siz ilk geldiğinizde ben makamımda bulunsam idim, sağlam diye satılan atı sahibine iade eder, paranızı alırdım. Fakat ben zamanında makamımda bulunamadığımdan hadisenin bu şekilde gelişmesine madem ki ben sebep oldum, atın ölümünden doğan zararı benim ödemem lazım, deyip atın parasını müslümana vermiş.

Papazlar islam adaletinin bu derece ince olduğunu görünce parmaklarını ısırılmışlar ve hiç zorlanmadan bir kimsenin kendi cebinden mal tazmin etmesi karşısında hayret etmişler. Mahkemeden çıkan papazların yolu İznik'e uğramış. Papazlar orada şöyle bir mahkeme ile karşılaşmışlar:

Bir müslüman diğer bir müslümandan bir tarla satın alarak ekin zamanı tarlayı sürmeye başlar. Kara sabanla tarlayı sürmeye çalışan çiftçinin sabanına biraz sonra ağzına kadar dolu bir küp altın takılmaz mı? Hiç heyecan bile duymayan Müslüman bu altınları küpüyle tarlayı satın aldığı öbür müslümana götürüp teslim etmek ister;

- Kardeşim ben senden tarlanın üstünü satın aldım, altını değil. Eğer sen tarlanın içinde bu kadar altın olduğunu bilseydin herhalde bu fiata bana satmazdın. Al şu altınlarını, der. Tarlanın ilk sahibi ise daha başka düşünmektedir. O da şöyle söyler:

- Kardeşim yanlış düşünüyorsun. Ben sana tarlayı olduğu gibi, taşı ile toprağı ile beraber sattım. İçini de dışını da bu satışla beraber sana verdiğimden, içinden çıkan altınları almaya hiçbir hakkım yoktur. Bu altınlar senindir dilediğini yap, der. Tarlayı alanla satan anlaşamayınca mesele kadıya, yani mahkemeye intikal eder. Her iki taraf iddialarını kadının huzurunda da tekrarlarlar. Kadı, her iki şahsa da çocukları olup olmadığını sorar. Onlardan birinin kızı birinin de oğlunun olduğunu öğrenir ve oğlanla kızı nikahlayarak altını çeyiz olarak verir.

Papazlar daha fazla gezmelerinin lüzumsuz olduğunu anlayıp doğru İstanbul'a Fatih Sultan Mehmet Han'ın huzuruna gelirler ve şahit oldukları iki hadiseyi de aynen nakledip şöyle derler :

-Bu millet ve devlet, böyle giderse kıyâmete kadar devam eder. Böyle bir ahlâk ve yaşayışa sahip olan insanların dîni, elbette hak dînidir..." Kelime-i şehâdet getirip müslüman oldular.

BESLENME PSİKOLOJİYİ ETKİLER Mİ?

Evet diyerek başlayalım, sağlıklı olabilmenin ön koşullarından biri yeterli ve dengeli beslenmektir. Bu açıdan bakınca beslenmenin sağlığı tesis etmek, korumak, geliştirmek ve hayatı daha kaliteli hale getirmek için yapılan bilinçli davranışların ürünü olduğunu unutmamak gerekir. Dünya Sağlık Örgütü, sağlıklı olmayı kişinin hasta olmaması olarak değil, bedensel ve ruhsal açıdan sağlam olması olarak ifade etmektedir. Bu yazıda da anlatacağım konu aslında tam olarak yediğimiz besinlerin nitelik ve niceliklerinin ruh sağlığımızı nasıl etkilediği konusudur. Bazı besinler ruh sağlığımıza katkı sağlarken bazı besinlerin birçok nörolojik ve ruhsal soruna neden olduğu bilinmektedir. Sağlıklı bir ruh/beden uyumu için neler yemeliyiz diye baktığımızda aslında bedene iyi gelen besinlerin ruh sağlığına iyi etki edecek besinlerle aynı olduğunu görmekteyiz.

Yüzyıllar öncesinde atalarımızın beslenme şekilleri incelenmiş ve atalarımızın %75 oranında yağ, %20 oranında protein ve %5 oranında karbonhidrat ağırlıklı beslendiği görülmüştür. 2020 Dünya Sağlık Örgütü verilerine baktığımızda ise bugünün insanının %60 oranında karbonhidrat, %20 oranında protein ve %20 oranında yağ ağırlıklı beslendiği görülmüştür. İnsanın geçen yüzyıllar içinde biyolojik temelde aynı kalmasına rağmen yeme davranışlarının ne denli değiştiğini, bu süreçteki yanlış yeme davranışlarıyla bedensel ve ruhsal hastalıklarının ne kadar çok arttığını görmekteyiz. Ülkemizde 2021 yılında 59 milyon kutu antidepressan(psikiyatrik ilaç) ilaç kullanılmıştır. Bu durum göz önünde bulundurulduğunda yeme davranışlarını düzenlemeyle ruhsal sorunlarda belirgin düzeyde iyileşme sağlayabiliriz. Örneğin basitçe umutsuzluk, ilgi-zevklerde azalma ve karamsarlık olarak tanımlayabileceğimiz depresyonu yaşayan kişilerin vitamin ve minerallerine bakıldığında B12, D vitaminlerinin ve folik asit değerlerinin düşük olduğu görülmüştür. Bu vitaminleri içeren yumurta, süt ürünleri, kırmızı et ve yeşil yapraklı sebzeleri tüketmenin beden sağlığını korurken kişiyi depresyona karşı da daha koruyucu hale getirmektedir ya da derslere karşı dikkatini vermede sorun yaşayan bir öğrencinin margarin içeren yiyecekleri çok yemesi konsantrasyon güçlüklerine, halsizlik ve uyku sorunları yaşamasına sebep olabilir. Dikkat sorununu ortadan kaldırmak için beslenme alışkanlıkları olarak zeytinyağı, fındık, badem, ceviz gibi besinleri tüketmek kişiye olumlu olarak dönüş sağlayacaktır. Öğrencilerin sınav dönemlerinde uyumayıp ders çalışmak için fazlaca tükettiği kahve de iki bardaktan fazla içildiğinde başta enerjinizi artıyor gibi görünse de, içeriğinden dolayı sizin bir süre sonra titremenize sonrasında da anksiyete(kaygı) yaşamamanıza sebep olacağını bilmek gerekir.

Bazı öğrenciler kahvaltı yapmadan okula gelmektedirler. Konuyla ilgili yapılan çalışmalar, sabah kahvaltısı yapan kişilerin yapmayanlara göre gün boyu daha zinde ve olumlu bir ruh halinde olduklarını göstermektedir, haliyle bu durumun dersleri daha iyi anlamaya olumlu bir etkisinin olacağını da hatırlatmak isterim. Kahvaltı yapıldığında kişinin kan şekeri dengede kalmaktayken; kahvaltı yapmayanlarda görülen kan şekeri değerinin değişkenliğinin kişinin halsizlik ve yorgunluk hissetmesine, daha gergin olmasına sebep olduğu ispatlanmıştır. Fast- food denilen yeme alışkanlığı, hızlı tüketim toplumunun getirisi olarak gençlerimizin sağlığını tehdit eden büyük bir risktir.

İnsanların yaşadıkları üzüntü, yalnızlık, başarısızlık, yakın birinin kaybı, ayrılık vb. gibi durumlarda yeme alışkanlıklarını doğru yönetemediğini görmekteyiz. Kişi istemediği durumlarla baş etmede duygusal zorlanmadan bir nevi kaçış yolu olarak yemek yemeyi seçiyor. Duygusal tatminini sağlamak amacıyla duygusal yeme denilen yemeye kendini rahatlamaya çalışıyor. Bu durum da o andan sonra kendini tekrar eden ve kişiye zarar veren ama asla fayda vermeyen bir döngüye zemin hazırlıyor.

Profesör Paul ROZİN, Issız Ada isimli beslenme ve psikoloji ilişkisi üzerine yaptığı bir araştırmada, araştırmaya katılan kişilerin bir yıl boyunca ıssız bir adada yalnız kaldıklarında, yemek istedikleri yiyeceklerden bağımsız, aşağıdaki yiyeceklerden kendileri için en sağlıklı olanları seçmelerini istemiştir. Katılımcılara sunulan yiyecekler; mısır, sosisli sandviç, şeftali, ıspanak, muz, yonca filizi ve sütlü çikolatadır.

Katılımcıların %42'si muz, %27'si ıspanak, %12'si mısır, %7'si yonca filizi, %5'i şeftali, %4'ü sosisli sandviç ve %3'ü sütlü çikolatayı seçmiştir. Araştırmaya katılan insanların sadece %7'si hayatta kalmak için ihtiyaç duyacakları vitaminleri içeren besinleri (%4 oranında sosisli sandviç ve %3 oranında sütlü çikolata) tercih etmiştir. Et ve sütün içinde diğer seçeneklerin içerisinde bulunmayan protein kişiye olan faydası sebebiyle doğru seçimi ifade etmektedir.

Günümüz sorunlarından olan dengesiz ve sağlıksız beslenme sonucunda ortaya çıkan obezite, kişinin artık bedeni üstünde söz sahibi olamaması, kendine karşı saygısını yitirmesi, suçluluk, kızgınlık hissetmesi, asosyal davranışlar benimsemesi gibi vb. sorunlarla birlikte görülür. Buradan sonra şu soru aklınızda belirmiş olabilir. Yukarıda geçen bu sorunlar mı obeziteye sebep oldu yoksa obeziteden sonra mı bu sorunlar ortaya çıktı? Bu cümledeki iki soruya da verilecek cevap evettir, bu durum da aslında beslenme psikoloji ilişkisinin ne kadar birleşik yapıda olduğunu göstermektedir. Son olarak şu soruya da cevap vermiş olayım. Sadece yediklerimize dikkat ederek ruh sağlığımızı dengede tutabilir miyiz? Burada verilecek cevap psikolojik sorunun yapısına, kökenine, mevcut düzeyine göre değişkenlik gösterir; ancak birçok psikolojik rahatsızlığın tedavisinde ilaçla birlikte beslenme davranışlarının da düzenlenmesi gerekmektedir. Bunun yanında beslenme alışkanlıklarını yanlıştan doğruya çevirmenin kişinin bedensel ve ruh sağlığına olumlu katkısı son derece önemlidir ve göz ardı edilmemelidir.

**"Her sabah bir ceylan uyanır Afrika'da,
Kafasında bir tek düşünce vardır.
En hızlı koşan aslandan daha hızlı koşabilmek,
Yoksa aslana yem olur.
Her sabah bir aslan uyanır Afrika'da.
Kafasında bir tek düşünce vardır.
En yavaş kosan ceylandan daha hızlı koşabilmek,
Yoksa açlıktan ölecektir.
Çünkü eğer aslansanız,
Ve en yavaş kosan ceylanı bir önceki gün yakalamışsanız
Ve bugün bir ceylan yakalamak niyetindeyseniz,
Artık bilmelisiniz ki en yavaş ceylan sizden daha hızlıdır,
O halde düne göre hızınızı artırmanız gerekmektedir.
Yok eğer ceylansanız,
Ve henüz aslana yem olmamışsanız;
Hızınızı düne göre mutlaka artırmalısınız,
Çünkü sıra size gelmiş olabilir."**

Afrika Atasözü

Hayat koşusunda, devam edebilmenin tek şartı var...

Dünden daha hızlı olabilmek...

Bakın bakalım şimdi kendinize...

Ondan, şundan, bundan değil "Dünden" hızlı mısınız?

**Başarı artan hıza bağlıdır, kişisel başarı hız kazandırır, yol gösterir.
İçinizdeki başarı tutkusunu besleyip harekete geçmek için neyi
bekliyorsunuz?**

ÖRNEK BİR GENÇ, AHLAKLI BİR SPORCU: AHMET ÇALIK

Her konuşan, anlatan, yazan ayrı bir güzelliğini, saygısını, sevgisini, vefasını ve bir iyilik tarafını anlattı. Ortaya çıkan her fotoğraf, yüzündeki tebessümün ardındaki o derin güzelliği çıkardı.

Konyaspor'un genç futbolcusu Ahmet Çalık'ın trafik kazası sonucu hayatını kaybetmesi, hepimizi derinden sarstı. Sadece futbol dünyası değil, herkes üzüldü. Vefatından sonra tüm merceler Ahmet Çalık'ın geçmişine döndü. Normaldi dönmesi. Gün yüzüne çıkmadık kare ve bilgi neredeyse kalmadı. Sonuçta pırıl pırıl bir gençle, sporcuyla karşılaştık. Yardımseverliği, dinine bağlılığı, çocuklara karşı merhameti, herkesin gözlerini yaşarttı.

Evet, ardından futbol devam etti ama hep 6'ncı 'dakikada alkışlarla durdu. Forma numarası 6 idi. Futbolcu meslektaşları, seyirciler, hakemler, teknik adamlar onun forma numarası olan o dakikada, kısa süreliğine de olsa futbolu durdurarak alkışladılar. Bazılarının gözünden yaşlar aktı. Ardından güzel şeyler oldu. O, çocukları severdi. Cuma günleri çikolata dağıttığını duyan birçok kulüp, "Bu iyiliği biz de devam ettireceğiz" diyerek Cuma günleri bu etkinliği sürdürmeye başladılar. Konya Akkisse'de bir kütüphanenin adına 'Ahmet Çalık Kütüphanesi' ismi verildi. Türkiye Futbol Federasyonu da, bu sezona 'Ahmet Çalık' sezonu adının verilmesini kararlaştırdı. Konyaspor'un yeni yapılan tesisleri, artık Ahmet Çalık Tesisleri' olarak anılacak.

Rahmetli Ahmet Çalık için Mevlid-i Şerifler okutuldu. Ahmet Çalık'ın ailesi tarafından, İdlip kamplarında yardımlar yapıldı. Onun aramızdan ayrılması, Türk Futbolu, Konyaspor, Çalık ailesi için acı bir kayıp oldu. Ahmet Çalık'ın düğün arifesinde olduğunu da öğrendik. Ortada büyük acı yaşayan bir aile daha olduğu gibi; umutları, hayalleri yok olup giden gencecik bir kızımız da var. Allah sabırlar versin. Allah rahmet eylesin.

HAYATI

Ankara'da 26 Şubat 1994 yılında dünyaya geldi. Futbola 2004 yılında Gençlerbirliği alt yapısında başladı. 2011 yılında Gençlerbirliği A takımına yükseldi. A takımın sezon hazırlık kamplarına, bazı antrenmanlara ve resmî müsabakalara takımı ile çıksa da, ilk sezonunda Gençlerbirliği'nin A2 takım'da görev yaptı. Aynı sezon sadece 3 Türkiye Kupası maçında sahada yer aldı. 2012-13 sezonunda, 21 Nisan 2013'te Fenerbahçe ile oynanan Süper Lig maçında ilk kez A takım forması giyen Ahmet, kendi mevkiisinde oynayan Ante Kulušić'in ve Debatik Curri'nin sakatlığı nedeniyle kendine ilk onbirde yer bularak defansın ortasında sahaya çıktı. Bu maçta gösterdiği performansla 2-0'lık galibiyete katkı sağlayan futbolcular arasına girince, sonraki 4 lig maçında da ilk onbirde genç yaşına rağmen forma fırsatı bulup toplamda 5 lig maçında sahaya çıktı. Ahmet, 30 top kesme, 40 kez de rakip atak durdurma performansıyla oynadı. Savunmada sadece bir top kaybı yapan Ahmet, maç başına 57 pas ortalamasıyla oynadı.

2013-2014 sezonunun devre arasında, Türkiye Futbol Federasyonu İcra Kurulu'nun 14 Ağustos 2013 tarihindeki toplantısında yürürlüğe koyduğu "Genç Futbolcu Teşvik Sistemi"ne göre, Süper Lig'de 1,170 dakika sahada kalma başarısı gösteren Ahmet Çalık, kulübüne 150 bin lira kazandırdı. 2015-2016 sezonu içerisinde kaptanlık görevine getirildi.

2017 yılında 2.5 milyon Euro bedelle Galatasaray'a transfer oldu. Galatasaray'da 3,5 sezon görev alan Çalık, sarı-kırmızılı kulüple sözleşmesini karşılıklı feshettikten sonra İttifak Holding Konyaspor ile anlaştı. Stoper bölgesinde görev yapan Çalık, 2020-21 sezonundan itibaren İttifak Holding Konyaspor formasını giyiyordu. Gençlerbirliği, Galatasaray ve İttifak Holding Konyaspor takımlarıyla Süper Lig'de 192 maça çıkan Çalık, 6 gol attı.

MİLLİ TAKIMLAR KARIYERİ

17 yaş altı millî takımdan itibaren sıklıkla millî takımlara çağrılan Ahmet, 3 kez Türkiye U-16, 14 kez Türkiye U-17, 6 kez Türkiye U-18 16 kez Türkiye U-19 ve 6 kez de Türkiye U-20 forması olmak üzere toplam 45 kez millî formayı giydi ve bu müsabakalarda 3 gol kaydetti.

17 yaş altı millî takımla 2010 Avrupa 17 Yaş Altı Futbol Şampiyonası'na katılan Ahmet'in de yer aldığı Türkiye, yarı finalde İspanya tarafından elendi. 20 yaş altı millî takımla 2013 FIFA 20 Yaş Altı Dünya Kupası'na katılan Ahmet, Son 16'ya kalma başarısını yakaladı. Türkiye 21 Yaş Altı Millî Futbol Takımı formasını da, ilk kez 2009 Avrupa 21 Yaş Altı Futbol Şampiyonası elemeleri kapsamındaki Malta U-21 maçında giydi.

Türk Millî Futbol Takımı formasını da ilk kez 17 Kasım 2015 tarihinde Yunanistan ile oynanan özel maçta giydi. Ahmet Çalık, Fatih Terim tarafından A Milli Takım'ın EURO 2016'ya gidecek nihai kadrosuna da seçildi.

MİLLET VE DİL

Bir topluluğun millet olabilmesi için aynı topraklarda bulunması yeterli değildir. Millet kelimesi sözlükte "benzer özellikleri olan topluluk" olarak ifade edilir.

Bu özellikler başlıca şunlardır;

- **dil birliği**
- **kültür birliği**
- **tarih birliği**
- **vatan birliği**
- **ahlak birliği**
- **örf, adet ve gelenek birliği**

Bir millete mensup olan her birey kendi milli değerlerini benimsemek ve korumakla yükümlüdür. Zira bu sorumluluğu yerine getirmeyen toplumlar geçmişte görüldüğü üzere bozulmaya, kaybolmaya mahkumdur. Kültürünü unutup başka bir millete özenen insanlar, topraklarını kaybetmiş insanlardan farksızdır.

Nitekim Rasulullah (s.a.v) şöyle buyurmuştur;"Kim bir kavme benzemeye çalışırsa, o da onlardandır."

Dil, bir milletin en önemli sosyal varlığıdır. Milli kültürün ilk unsurudur. Milletleri ayıran en belirgin özellik dildir. Öyle ki Türk dilleri geçmişten bu güne tarihimizin korunmasında büyük rol oynamıştır.

Türk dilleri, Doğu Avrupa'dan Sibiryaya ve Çin'in batısına dek uzanan büyük bir alana yayılmış ve içerisinde 3 yaşayan dil barındıran dil ailesidir. Aktif olarak toplamda yaklaşık 180 ile 200 milyon civarı kişi tarafından Türk dilleri konuşulmaktadır. Türk dillerinin en çok konuşulan lehçesi %40 ile Türkiye Türkçesi'dir. Bu dili Azerice, Özbekçe, Uygurca, Kazakça, Türkmence ve Tatarca takip eder.

TÜRKLER GÜNÜMÜZE KADAR BEŞ FARKLI ALFABE KULLANMIŞTIR;

1. Göktürk (Orhun) Alfabeti:

Türk diline ait bilinen en eski yazı örnekleri olan Orhun yazıtları Göktürk Alfabeti'ne aittir. Göktürk Alfabeti 38 harflidir, 4 ünlü ve 34 ünsüz harften oluşur ve sağdan sola doğru yazılır. Bu alfabe bazı değişikliklere uğratılarak Bulgarlar, Hazarlar, Peçenekler ve Sekeller tarafından da kullanılmıştır.

2. Uygur Alfabeti:

Uygurca, Çin'in kuzey batısındaki Sincan Uygur Özerk Bölgesi'nde, yaklaşık 25 milyon kişinin konuştuğu resmi dildir. Kazakistan ve Özbekistan'da Uygurca konuşan topluluklar vardır. İlk metin örneklerine 8. yüzyılda rastlanır. Uygurlar kâğıt ve matbaayı kullanan ilk Türk kavmidir; kültürlerinin renkliliği ile edebiyat, sanat ve hukuk alanlarında çok sayıda eser üretmişlerdir. Eski Uygur alfabeti 18 harften oluşur ve sağdan sola doğru yazılır.

3. Arap Alfabeti:

Türklerin İslamiyeti kabulünden, yani 10. yüzyıldan sonra Türk-İslam devletlerinde Arap alfabeti kullanılmaya başlanmıştır ve zaman içinde bazı değişikliklere uğrayarak 1 Kasım 1928'deki Harf Devrimi'ne kadar kullanılmıştır. Osmanlıca adı verilen dil aslında ayrı bir dil değildir; Türkçe'nin Arap ve Fars alfabetesinin harfleriyle yazılmasıyla oluşmuştur. Tarih bilimcilere göre, Türkler ile Müslüman Araplar arasındaki ilk ittifak, 751 yılında gerçekleşen Talas Savaşı'nda Türkler ile Müslümanların Çinliler'e karşı savaşmalarıdır. Bu ittifak ile Türkler'in İslamiyet'e, dolayısıyla da Arap harflerine yakınlaştığı düşünülür.

Arap alfabeti 28 harften oluşan, sağdan sola ve yatay yazılan bir alfabadır. Arap alfabetesinde büyük küçük harf ayrımı ve noktalama işareti yoktur. Ayrıca Arap alfabeti sadece üç tane sesli harfe sahiptir.

4. Latin Alfabeti:

1 Kasım 1928 tarihinde "Yeni Türk Harflerinin Kabul ve Tatbiki Hakkında Kanun"un kabulüyle Arap alfabesi kaldırıldı ve yerine Latin alfabesi geçerlilik kazandı. Bu alfabeyle, Latin alfabesini birebir kullanmıyor olmasından ötürü kimi zaman Latin-Asıllı Türk Alfabeti, Türkçe Latin Alfabeti ya da kısaca Türk Alfabeti dense de, harflerin büyük çoğunluğunu Latin harfleri oluşturur. Türkçe Latin Alfabetinde 29 harf bulunur. 8 ünlü, 21 ünsüz harf vardır.

5. Kiril Alfabeti:

Kiril alfabesi yaygın olarak Slav dillerinin yazımında kullanılan, Yunan alfabesinden geliştirilmiş Rus alfabesidir. İlk Kiril yazısı, 9. yüzyıl başlarında yazılmıştır. Halen Rusya, Ukrayna, Bulgaristan, Bosna, Sırbistan ve bazı diğer ülkelerde kullanılmaktadır. 1917'deki Rus devriminden sonra kurulan Sovyetler Birliği'nde yaşayan Türkler'in 1930'lu yıllarda Kiril alfabesini kullanması yasalaştırılarak zorunlu kılınmıştır. Kiril alfabesi 11'i sesli olmak üzere 38 harften oluşur ve soldan sağa doğru yazılır.

Günümüzde kullandığımız alfabe Atatürk'ün ilan ettiği Latin Alfabeti olup varlığını ilelebet sürdürecektir. Bizler Türk Milleti olarak atalarımızın bize en önemli mirası olan dilimizi en doğru şekilde, farklı dillerle karıştırmadan, hak ettiği değeri göstermeye çalışarak yeni nesillere aktarmakla mükellef bulunuyoruz. Gerek gündelik konuşmalarımızda, gerekse resmi konuşmalar ve yazılarda dilimizin kurallarına uymalı, atalarımızın emanetini korumalıyız.

Yusuf VAROL

İNSANLIĞIN KANAYAN YARASI

SAVAŞLAR

Güç nedir? Güç belki tarihimiz boyunca bizim, insanoğlunun en çok peşinden koştuğu ,kimi zaman uğruna merhametimizi ve ahlaki değerlerimizi hiçe saydığımız yegane şeydir .İşte bu asla bastırmayı başaramadığımız güç istencimizin bizlere kattığı en acı olgu ise savaşlardır. İnsanlık dur durak bilmeyen ,yüzyıllardan beridir süregelen bir savaşlar silsilesinin içindedir adeta. Savaşların asla fayda sağlamadığının bilincinde olmamıza rağmen kendi isteklerimizle yer alırız bu kısır döngüde.

Peki nedendir bu agresif yapımız, nedendir bu barışı sağlayamayışımız. Gerçekten de güç arzumıza engel olamamamızın bir ürünü mü savaşlar, ucunda zarar olduğunu bilmemize rağmen yapmaktan kendimizi alı koyamıyor muyuz yoksa? İnsanlığın yıllardan beridir savaş halinde olduğundan az evvel bahsettik ama savaşlar kolay engellenebilecek şeyler değiller. İnsanlığın azla yetinmeyen ,her fırsatta fazlasını kovalayan yapısı ,savaşları kaçınılmaz hale getirmektedir.

Bakmayın siz ana akım medyanın dilinden düşürmediği savaş karşıtı sloganlara, bakmayın siz popüler kültürün reklamlara alet ettiği barışçıl yapısına. Sosyal medyada etiket açmaya benzemez savaş karşıtı olmak, klavyeden anarşist olmaya benzemediği gibi.

Maskülenliğimizi merhametimizin gölgesinde bırakmaktır savaş karşıtı olmak. Sadece medyanın önümüze servis ettiği zulme değil hasıraltı edilmeye çalışılan zulümlere de ses çıkarmaktır barış yanlısı olmak. İnsanoğlunun kumar bağımlısı biriymişçesine asla ders çıkarmayan aksine hatalarını tekrarlayan yapısına ithafen birkaç örnek vermek gerekli diye düşünüyorum. Bu örneklerin en barizlerinden biri hiç şüphesiz dünya savaşları ve ardından gelişen olaylardır.1.Dünya savaşını uzun uzadıya anlatmayacağım, zaten halihazırda fazlasıyla aşına olduğumuz bir dönem ama dünya savaşlarının ilkinin başlatan en büyük etkenin devletler arasında ki güç yarışı olduğunu kesin bir dille söyleyebiliriz. Bu dünya savaşının insanlığa olan maliyeti oldukça ağır olmuştu. Halk kıtlık, açlık, sefalet gibi pek çok şeyle mücadele etmek zorunda kalmıştır. Ama beklendiği gibi savaş ardında sadece ölüm değil kin nefret ve beraberinde daha büyük savaşlar bıraktı.

Dünya henüz 1.Dünya savaşını atlatamamışken 2.Dünya savaşı kapıyı çalmıştı bu dünya savaşının bilançosu ilkinin nazaran çok daha ağır ve sarsıcıydı, bir tarafta toplama kamplarında yüz binlerin canına kıyan Almanya bir tarafta insanları önce çalışma kamplarına sonra fütursuz biçimde savaşa gönderen SSCB diğer bir tarafta ise sırf SSCB'ne göz dağı vermek için atom bombalarıyla milyonların canını alan Amerika.

2.Dünya savaşında kayıtlara toplam 80milyon ölüm geçti ve bunların çoğu savaşın etkilerini en derinden hisseden savaşa umarsızca teslim olmuş sivillerdi .İşin daha üzücü kısmı ise bunların sadece kamuoyuna yansıyan ölümler olması kayıtlara geçmeyen milyonlarca ölüm olduğu tahmin edilmekte.Ama dünya büyükleri için bunlar sadece amaçlarına ulaşmak için verdikleri basit kayıplardı eğer ki hedeflerine ulaşamayımlar bu kayıpların 2 mislini vermeye hazırdu onlar nitekim 2.Dünya savaşından hemen sonra başlayan soğuk savaş bunun bir ispatı niteliğindedir.Bu gibi örnekleri bir hayli çoğaltabiliriz lakin aralarında bir ortak nokta aradığımızda ise hepsinin beraberinde kin,nefret,yıkım ve daha da büyük savaşlar bıraktığını söyleyebiliriz.Unutmayalım insanoğlu güç arzusunu bir nebze bile olsun engelleyemedikçe gerçek medeniliğe erişemeyecektir.

Evet, insanoğlunun maskülenliğinin en büyük dışa vurumlarından olan savaşlar uzun bir müddet daha gündemimizi meşgul edecek gibi kim bilir belki insanlık savaşın bir çözümünden çok yıkım olduğunu bir gün kavrayabilir.

Unutmayalım''Savaş sadece kaybetmektir''

Mehmet Hamza ÇİFCİ

KİTAPLARDA OKUDUKLARIMIZI UNUTUYORSAK HÂLÂ NEDEN OKUMALIYIZ?

‘Okumak’, insanlar için, görmek veya dinlemek gibi doğal bir eylem değil.

Iowa eyaletinin Ames kentinde yayınlanan yerel “Ames Daily Tribune” gazetesinin köşe yazarı Rod Riggs, hızlı okuma kurslarının yayılmaya başladığı 60’lı yılların ortasında, bir arkadaşının bu kurslardan birine gittiğini yazacak ve şu şakayı yapacaktı; “Tolstoy’un Savaş ve Barış romanını 20 dakikada bitirmiş. Rusya hakkındaymış kitap”. 1300 sayfalık bir romanı okumuş birinin sonradan romandan aktarabildiği tek bilgi, konusunun Rusya’da geçtiği idi. Bu şaka, bir hata olarak, sadece hızlı veya yüzeysel okumanın bir sonucu olarak kullanılageldi. Ama sorun bundan biraz daha derin. Rusya’nın üç aristokrat ailesinin Napolyon Savaşları dönemindeki öyküleri üzerine kurulmuş bu görkemli romanın ilk bölümünde karakterleri tanıma sürecini başarıyla geçen ve yine bu tür okurların çoğunun deneyimlediği gibi ‘hiç bitmesin’ isteyerek okuyan bir okura da birkaç ay sonra sorduğunuzda vereceği bilgiler, Riggs’in ‘hızlı okuyabilen’ arkadaşının yanıtından çok fazla uzun olmayabilir. Peki sadece ‘tuğla kalınlığında’ kitaplarla ilgili bir sorun mu bu?

Geçen yıl okuduğunuz birkaç kitabı düşünün. Neler hatırlıyorsunuz? Veya bu kitaplarda okuduklarınızla ilgili ne kadar şey anlatabilirsiniz? Kişiden kişiye değişebilir bunun yanıtı ama değişmeyen şey hep şu olacak; Bazı istisnalar olabilmekle birlikte, neredeyse hiçbirimiz, okuduğumuz kitaplardan, sandığımız kadar şey hatırlamıyoruz. Okuduklarımızın çoğunu unutuyoruz. Bu gerçeğe yüzleştığımız anlarımızda ise, ortamlarda okuduğumuz bir kitabın bahsi açıldığında küçük düşmekten beyin sağlığımızla ilgili endişelere kadar uzanan geniş bir yelpazede sonuçlar bizi bekliyor. Tıpkı, New Yorker dergisinden Ian Crouch’un yaşadıkları gibi...

2013 Mayıs'ında dergide yayınlanan 'Okuduğumuzu Unutma Laneti' yazısında, bir arkadaşının, Richard Hughes'ın, 1929'da yazdığı "Jamaika'da Bir Fırtına" adlı romanını ona hararetle tavsiye ettiğini aktarıyor Crouch... Aynı günlerde birkaç kişiden daha olumlu eleştiriler duyunca, hemen internetten sipariş verir. Birkaç hafta sonra eline geçtiğinde de hemen hevesle okumaya koyulur. İlk sayfada yaşamaya başladığı şüphe, beşinci sayfaya ulaştığında tamamen kaybolur. Artık emindir; Bu romanı daha önce okumuştur. Hem de yine bir arkadaşının hararetli tavsiyesi üzerine...

Crouch bu şaşkınlığın tetiklediği 'acaba diğer kitaplardan da unuttuklarım var mı' endişesi yüklü bir merakla hemen kütüphanesine göz gezdirmeye başlar. Her kitaba baktığında, "Jamaika'da Bir Fırtına" romanı gibi 'kitabı okuduğunu bile unutmaktan' biraz farklı dozlarda da olsa 'unutmalarıyla' yüzleşir: "Raflardaki kitapların sırtları genelde tanıdık geliyor. Kitapların isimleri ve başlıkları, bazılarının karakterlerini, bazılarının da kabaca olay örgüsünü hatırlatıyor. Sıklıkla da o kitabın bende uyandırdığı temel modu veya hissi... Ama rafta dizili olanları veya okuyup da kütüphanelere geri iade ettiğim, dağıttığım, elden çıkardığım diğer yüzlerce kitabın çoğu, benim için, unutmalarımın büyükçe bir kataloğu haline gelmiş meğer..."

İyi bir kitap okuru olan Crouch bu noktada 'gerçekten kitap okumayı seven bir insan mıyım?' diye şüphe duymaya başlar. Bu endişeli merakla boğuştuğu günlerde imdadına, bir okumada denk geldiği, İngiliz şair Siegfried Sassoon'ın şu tespiti yetişir; "İnsan olmanın kaçınılmazlığıyla, okuduklarımızın çok azını hatırlarız. Okuduğumuz her kitabı ikinci kez okumak, bize yazarın anlattığı neredeyse her şeyi unuttuğumuzu hatırlatacaktır. Okumayı bitirip de bir öyküden ve öykücüsünden ayrıldığımızda, her geçen an biraz daha solan bir izlenim kalır sadece bizde. Ve sonra yazar, kitabını, ait olduğu yere, koltuğunun altına alarak, bizden tamamen uzaklaşır."

Benzer bir sorunu, New York Times gazetesinin kitap ekinin yayın yönetmeni Pamela Paul'un yaşadığını da Atlantic dergisine verdiği bir röportajdan anlıyoruz; "Okuduğum kitapları nerede okuduğumu, kapaklarını, hatta kitabı nereden edindiğimi bile hatırlıyorum. Hatırlamadığım ise, maatteessüf, o kitabın geri kalan her şeyi..."

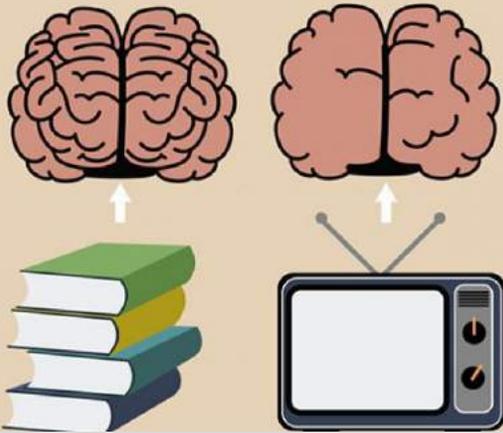
Aynı itirafında Paul, güncel bir örnek de veriyor; "Walter Isaacson'un Benjamin Franklin biyografisini okudum yakınlarda. Okurken Amerikan devriminin kronolojisini de öğrendim... Şu anda, yani kitabı bitirdikten iki gün sonra, Amerikan devriminin kronolojisini sorsan büyük olasılıkla sana doğru şekilde anlatamam".

Romancı James Collins de bir yazısında, uzun süre hep okumayı istediği halde fırsat bulamadığı bir kitaba, doğa sporları yapmak için gittiği bir tatilde tesadüf edişini anlatıyor. Tarihçi Allen Weinstein'ın 'Adaleti Yanıltmak' kitabını, kaldığı mekana kapanarak, hiç spor yapmama pahasına günlerce elinden düşürmeden okumuş. Yıllar sonra o günleri hatırlatan bir ortama girdiğinde, yeniden aklına gelir... Kaldığı tatil evini, kitabı edinişini, okuduğu tatlı anları ve yerleri hatırlamaktadır. Bir türlü hatırlayamadığı şey ise kitabın içeriğidir. O da, sadece o kitabı değil geçmişte okuduğu çoğu kitabın içeriğini hiç hatırlamadığını böyle fark etmeye başlar...'

Bilgisayar bilimci ve yazar Paul Graham ise bir yazısında, Villehardouin'in Dördüncü Haçlı Seferini anlatan tarih klasiğini 2-3 kez okuduğunu ancak kendisine kitapta anlatılanları yazması istense vereceği bilgilerin 1 sayfayı bile geçemeyeceğini itiraf ediyor. İngiliz yazar C.D. Rose da Electric Literature'deki bir yazısında, çocukken ilk kütüphane deneyiminde okuyup muazzam derecede etkilendiği bir kitabın izini sürüşünü anlatıyor. Kitabın kapağının kırmızı olduğunu hatırlıyor. Öyküdeki bazı sahneleri hatırlıyor. Ama ne öykünün kendisi, ne karakterlerin ismi, ne kitabın adı ve ne de yazarın kimliği hakkında hiçbir şey hatırlamıyor. Elbette bu sorunun insan beyninin işleme sistemine ve hafıza kapasitesine bakan bir yönü var.

Sokrates, genç aristokrat Phaedrus ile sohbetinde, Mısır'ın bilgelik tanrısı Thoth'un alfabeyi icat etmesiyle ilgili bir kıssa anlatır. Plato'nun, 'Diyaloglar'ında kaydedilen bu sohbette aktarılan kıssaya göre, Firavun Thamus, Tanrı Thoth'a icadından dolayı çıkışır; "Senin bu keşfin, hafızalarını artık kullanmayacakları için öğrencilerin unutmalarını netice verecek. Artık, harici bir takım sembollere bağlı olacaklar, anımsamayacaklar". Sözlü geleneğin sıkı bir savunucusu olan Sokrates ve Platon'un, iddialarını desteklemek için aktardıkları bu kıssayı, binlerce yıl sonra bilmemizin biricik sebebinin 'yazıya dökülmüş' olması elbette ironik. Ama türümüzün hafıza kültüründe tarih boyunca peyderpey bir erozyon yaşadığı da bir gerçek. Tarih boyunca bazı öyküler, bazı bilgiler de sözlü gelenekle binlerce yıl kuşaktan kuşağa aktarılabilirdi. Çağımızda ise, bırakın 10 yıl öncesini, bırakın geçen ayı, geçen hafta hararetle konuştuklarımızı, okuduklarımızı, duyduklarımızı unutan bir türe dönüştük.

İnternet ile birlikte farklı bir boyut yaşadığımız da gerçek. İnternet, bir çoğumuz için beynimizin 'harici diski' haline gelmiş durumda. Gerçi, Wired dergisinden Clive Thompson gibi bunun yararlarına inananlar da var. Thompson silikon hafızanın unutma sorununun aşılmasında çok önemli rol oynayacağına ve 'tefekfüre' büyük bir imkan yaratacağına inanıyor. Bu düşüncedekiler, sadece alfabenin icadında değil, matbaanın icadı döneminde de benzeri bir tartışmanın yükseldiğini hatırlatıyorlar.

İnternetin genel olarak hafıza kültürümüzü, düşünce yöntemlerimizi nasıl şekillendirmekte olduğunu henüz bilmiyoruz ama kitaplarda okuduklarımızı unutma sorununun farkına varan her okurun yüzleşmek zorunda olduğu yakıcı soruyu biliyoruz: Madem kitaplardan okuduklarımızı zamanla unutuyoruz o halde niye hala kitap okumalıyız?

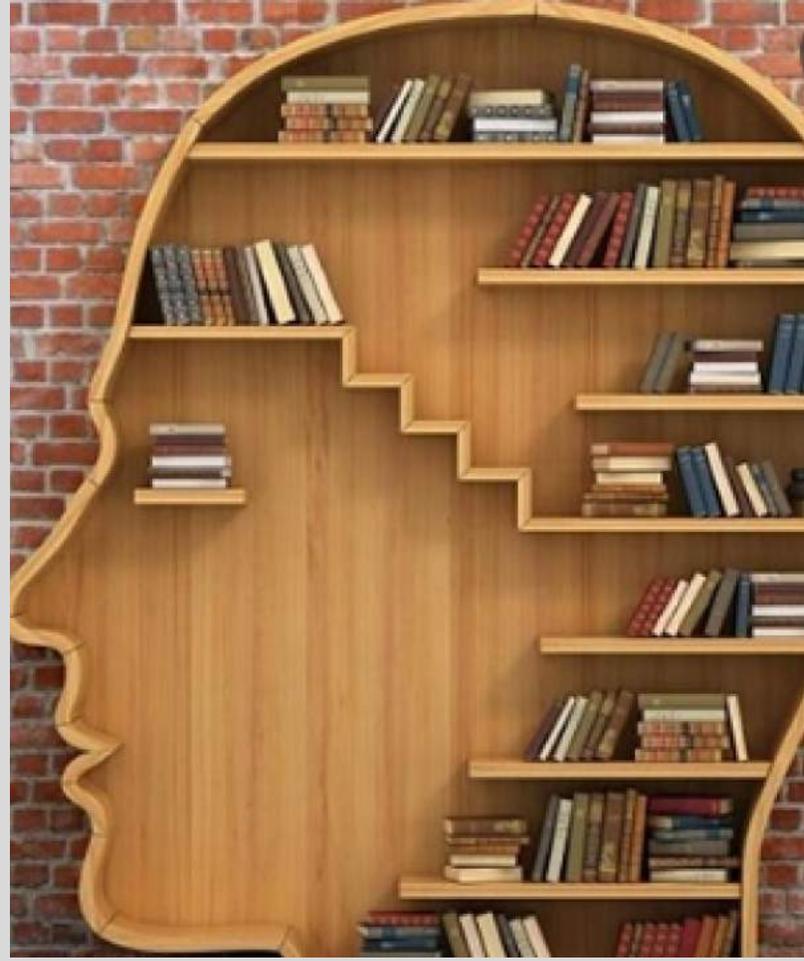
Hepimizin, keyiften, bir konu veya kişiyi daha yakından tanımaya uzanan farklı okuma gerekçeleri olabilir. Özellikle roman veya edebiyat okumaları için 'keyif' ve 'haz' açıklaması bir yere kadar iş görebilir. Ama denemeler, araştırma kitapları, bilimsel kitaplar, biyografiler, tarih kitapları ve benzeri kurgu dışı kitapları okumak çoğu zaman 'zahmet', 'emek', 'okuma iradesi' isteyen bir iş.

Kitap okumak elbette en önemli bilgilenme araçlarından biridir ama kitap okumanın en öncelikli amacı da malumatfuruşluk yapmak için 'bilgi istiflemek' değildir. Öyle olsaydı, İngilizce gibi engin bir okuma evreninde yaşıyorsanız sadece Wikipedia okumak veya maalesef günümüz Türkçesi gibi bilgi üretimi açısından son derece kısırlaşmış bir evrende yaşıyorsanız Twitter'da tweet zincirleri okumak yeterdi. (Bu arada, çok kapsamlı konuları bile ortalama 10 cümlede anlatan bu Twitter serilerinin 'bilgi seli' olarak adlandırılması bile Türkçe bilgi evreninin günümüzdeki kuraklığı hakkında bir alarm belki de).

Sığ ve basit okumalardan farklı olarak, kitap okumak, bir kişi, bir konu, bir olay veya bir öyküye zamansal, mekânsal, fikirsel ve ruhsal olarak derin ve farklı bakış olanağı sunar. Her konunun, kişinin, yerin, öykünün, olayın nüansları olduğu gerçeğine farkındalık yaratır. Bu da en başta bizi, esasında bir ergen hastalığı olan, üstünkörü yaklaşımlarla, ezbere şablonlarla, yaftalarla kestirip atan, 'her şeyi bilen', sinik, uzlaşmaz ve köşeli bir karakter olmaktan çıkarıp her şeyi anlama çabası gösteren olgun bir insan olmaya evriltir...

İnsanda başkalarına şefkat ve empati, bir başka insanla aynı ortamda olmanın otomatik olarak tetiklediği bir refleks değil. Bir toplumun en sığ bireyleri, arkadaşlarına, akrabalarına ve çocuklara empatik yaklaşabilirken, uzak komşularına, deri rengi-kıyafeti-sosyal tercihleri kendisine benzemeyenlere, yabancılara ve diğer kimliklerden olanlara empati kurmaya yanaşmaz. Bu aslında, tarihin büyük bölümünde, kaba ve sığ olmayan bireyler için de yaygın ve genel yaklaşımdı. Ancak son 200 yılda radikal şekilde olumlu yönde değişmeye başladı.

Son 200 yılda ne oldu da insan türünün empati dairesi genişlemeye başladı? Biyoetik profesörü ve ahlak filozofu Peter Singer'ın 'Genişleyen Daire' kitabında bu soruya bulduğu en önemli yanıt, 'edebiyatın kitleselleşmesi'dir. Gazeteci Janan Ganesh de, Financial Times gazetesinde, Martin Amis'in 1989 tarihli romanı London Fields'in, 2018 tarihli aynı adlı film uyarlamasının, kitabın etkileyiciliğinden ve görkeminden neden çok uzak olduğunu sorguladığı yazısında, buna dikkat çekiyor. Bu aslında film uyarlaması yapılan bir çok büyük romanın maruz kaldığı genel bir sorun.

Ganesh, romanın yazarı Martin Amis'in The Guardian gazetesine bir röportajında sarf ettiği "film gözle görüleni roman ise insanın iç dünyasını yansıtır" sözünü aktararak devam ediyor; "Kitap bize karakterlerin ne düşündüğünü, ne hissettiğini yansıtır; film ise ne yaptıklarını...". Hiçbir film, karakterlerin iç dünyasını 200 bin kelime bir roman kadar yansıtamaz.

Varoluşunu, ötekine düşmanlık üzerine kurmuş kitle hareketlerinin, mutaassıp örgütlerin, üyelerini, kitaplardan, en azından ideolojik çizgide olmayan kitaplardan ve hele hele romanlardan sıkı sıkıya koruma çabasının, okurluğu sürekli aşağılamasının nedeni budur. Ancak 'dar görüşlü' biri, ona sunulan 'herkes bize düşman; biz herkesten özeli' bağnazlığını kabullenir.

İyi bir roman, ilk sayfasından itibaren bizi, 'kendi realitemizden' çıkararak olasılıklar dünyasında yolculuğa çıkarır. Son sayfada artık aynı kişi olmayız. Bu yüzden de, bir romanın olay özetini okuyarak, kitabı okuduğunu sanmak büyük cehalettir. Kitap okumak içsel bir yolculuk olduğu için, iki ayrı okurun aynı kitapta çıkacağı yolculuk da aynı olmayacaktır. Ve yine, kitabı okurken zihinsel ve ruhsal olarak bulunduğumuz düzey, o kitaptan o anki yararlanma ölçümüzü belirler. Tıpkı, kitabı okuduğumuz mekanlardan, okurkenki ruh halimize kadar yığınla etkinin o kitabın bizi değiştirme kapasitesini belirlemesi gibi...

Bir kitabı ikinci kez okuduğumuzda ilkinden farklı, yepyeni bir ruhsal ve zihinsel deneyim yaşamamızın nedeni de budur. Hatta bir çok düşünür ve edebiyatçı, bu nedenle klasiklerin ve iyi kitapların birden fazla kez okunması gerektiğini savunur. Nabokov gibi bu konuya fazlasıyla önem verenlere göre ise 'okur diye bir şey yoktur'. Nabokov, üniversitelerde verdiği derslerin notlarından oluşan 'Edebiyat Dersleri'nde, 'kitap okuru' tabirini çok nadiren ve çok gevşek bir anlamda kullandığına vurgu yapar ekler; "Kimse bir kitabı okuyamaz. Ancak sadece yeniden okuyabilir. Gerçek kitap okuru o kitabı yeniden okuyandır".

İyi bir kitap bizi, 'okurken' yaşadığımız zihinsel ve ruhsal deneyim ile şekillendirmeye başlar. Okuduktan yıllar sonra ondan hatırlayacaklarımızla değil. Dot.com rüzgarında büyük ticari başarı yakalayan iş insanı ve yazar Seth Godin, 2007'de yayınlanan 'The Dip' kitabında, "20 yıl önce okuduğum bir kitap hayatımı değiştirdi. Büyük Düşünmenin Büyüsü diye bir kitaptı. Bugün, kitabın içinden hiçbir şey hatırlamıyorum. Hatırladığım tek şey, 'başarı'nın ne olduğuyla ilgili bakışımı değiştirdiği..." diye yazıyor.

Peki 'bilim' ne diyor bu sorunumuza?

Aslında bilim de edebiyatçılarla ve filozoflarla hemfikir. 'Okumak', insanlar için, görmek veya dinlemek gibi doğal bir eylem değil. Görmek ve dinlemekten farklı olarak okumayı ancak 'öğrenebilirsek' yapabiliriz. Okumanın, beynimizin, görme veya dinleme ile aktive olan bölgelerinden farklı bölgelerini aktive etmesinin nedenlerinden biridir bu.

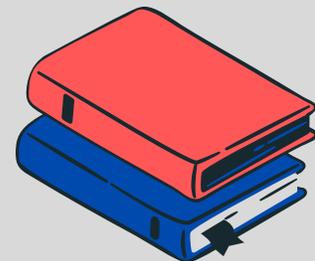
İnsan beyni, biyolojik olarak 'olmuş bitmiş' sabit bir organ değil. Yetişkinliğe ulaştınca, beynimizdeki 100 milyar nöron, artık olmaları gereken bağlantı düzeyine ulaşmış ve aynı düzende çalışmaya başlamış hale gelmiş olmuyor. Aksine sinir hücrelerimiz her an eski elektrik bağlantılarını kesip yeni bağlantılar kurmaya devam eder. Nöron ilmeklerinden oluşan zihni kilimimiz sürekli yeni desenler kazanır. Derinlikli bir okumanın dokuyacağı kilim ile, hiçbir düşünme zahmeti içermeyen sıgılığın dokuyacağı kilimin kalitesi de aynı olmaz. James Collins, büyük bir ilgi ile okuduğu 'Adaleti Yanıltmak' kitabından hiç bir şey hatırlamamasını bir türlü hazmedemeyip, okuma - beyin ilişkileri konusundaki uzman nörolog Maryanne Wolf'un kapısını çalmaktan kendini alamadığını yazıyor yazısında.

Proust ve Mürekkep Balığı adlı kitabıyla dünyaca ünlü bir yazar da olan Wolf, rahatlatır Collins'i...

"Ben, senin, o kitabı okuduktan sonra, okumadan öncekinden farklı bir insan olduğuna inanıyorum" der Wolf. İnsan beyninin, kişinin farkında bile olamayacağı muazzamlıkta bir depolama kapasitesi olduğuna dikkat çeker. Hafızamız bu depolardan spesifik bilgileri bulup getirmese de okuduklarımızın hepsi oradadır ve birbirleriyle kurdukları ağlarla bir şekilde bizim düşünme kapasitemiz üzerinde fonksiyon icra etmeye devam ederler. Collins, "Yani, okuduklarımın hiçbiri israf olmadı. Zamanımı boşa harcamadım. Bunu mu diyorsun?" diye sorar.

"Hepsi hala orada" der Wolf, "Sen, bütün o okuduklarının özetisin".

Kaynakça: C. TUNÇDEMİR- Kitap Okumak

Ayşe ÜLGER

KİMSESİZ

**Kimselerin olduğu bu diyarda kimsesiz kaldım,
Sevgi nedir öğretilmediler kör cahil kaldım,
Bu dünyaya neden geldim hala bunu anlamadım,
Sitem etmeyelim mutlaka bildiği vardır Hakkın.**

**Duy sesimizi ey kimsesizler kimsesi,
Bana yol göster neylesin bu fakir kişi,
Takatim kalmadı tükendim bittim,
Tünelin sonunu bir türlü göremedim.**

**Yürüdüğüm yolların hepsi dikenli,
Ayağımda çaput yok nasıl geçeyim engelleri,
Ağlamaktan ama kalacağım Yakup misali,
Gel gör beni hayat neyledi!**

Abdurrahman KÖSE

MESCİD-İ AKSA

**Yapayalnız kaldı oralarda,
Yahudilerin zulmü altında,
Kurtarılmayı bekliyor,
Müminlerin yardımıyla.**

**Elbet o kutlu gün gelecek,
Yahudiler eyvah diyecek,
İnleyecek tüm dünya,
Müminlerin zafer haykırılarıyla.**

Abdurrahman KÖSE

SÜPER ZEKÂ SPOR

SORU 1

10 Öğrenciyi, her biri 4 kişiden oluşan "5" sıra halinde nasıl dizilir?

SORU 2

Soru işareti olan yere hangi sayı gelmelidir?

1	2
11	

12	20
33	

22	40
79	

30	60
?	

SORU 3

Kerem'in çok sayıda oyuncak arabası vardır. Arabaları ile oynarken zaman zaman onları sıralı olarak dizer. Arabalarını ikişerli, üçerli, dörderli, beşerli ve altışarlı sıralar halinde dizdiğinde bir araba açıkta kalıyor. Kerem'in en az kaç arabası olabilir?

(Cevaplar okulda panoda ilan edilecektir.)

YAZIMI KARIŞTIRILAN SÖZCÜKLER

	YANLIŞ	DOĞRU
1.	yurtdışı	yurt dışı
2.	laboratuar	laboratuvar
3.	haftasonu	hafta sonu
4.	sağol	sağ ol
5.	direk(doğrudan anlamında)	direkt
6.	milletler arası	milletlerarası
7.	şevkat	şefkat
8.	ünvan	unvan
9.	şehirlerarası	şehirler arası
10.	lağbali	laubali
11.	yüzölçümü	yüz ölçümü
12.	eşkiya	eşkuya
13.	satırbaşı	satır başı
14.	Kayseri'liyim	Kayseriliyim
15.	rütuş	rötuş
16.	şöför	şoför
17.	harfiyat	hafriyat
18.	çağdışı	çağ dışı
19.	dilbilgisi	dil bilgisi
20.	yeşil zeytin	yeşilzeytin
21.	siyahzeytin	siyah zeytin
22.	kırmızı biber	kırmızibiber
23.	pulbiber	pul biber
24.	doğalgaz	doğal gaz
25.	aparatif	aperitif
26.	anavatan	ana vatan
27.	tablot	tabildot
28.	malesef	maalesef
29.	karnabahar	karnabahar
30.	pileli	pilli

Sözcüklerin doğru yazılışları ile ilgili güncel Türk Dil Kurumu Sözlükleri esas alınmıştır.

“Kafa karışıklığı iyidir, insan bir kafası olduğunu anlar.” İsmet ÖZEL

Mustafa USLU

12 MART

Özgürlük nedir? Daha doğruyu söylemek gerekirse özgürlüğün önemi nedir? Özgürlük insanı insan yapan yegane etken olan iradenin olmazsa olmazlarındanndır. Bir insanın, grubun ya da milletin özgürlüğünü elinden almak ona yapılabilecek en büyük hakarettir.

Şimdi bir millet düşünün, özgürlüğünü elinden almaya teşebbüs eden, onları asimile etmeye çalışan onca düşman varken, omuz omuza yılmadan mücadele edebilen. İşte İstiklal Marşı böyle bir dönemin hemen ardından bu denli kutlu bir millete yazıldı, düşmanın gücüne aldırış etmeden birlikte mücadele edebilen bir millete. Mehmet Akif'in omuzlarındaki yük bir hayli fazlaydı.

Ondan hâlihazırda destan yazan bir millete bu destanını şereflendirecek, şahlandıracak bir marş yazması, adeta bu şanlı davaya isim vermesi isteniyordu. Mehmet Akif de bu isteği layıkıyla yerine getirdi.

Hangi marş vardır ki İstiklal Marşı gibi milliyetçiliğimizi adeta kusursuz bir şekilde tasvir edebilen. Hangi şiir vardır ki bizim gibi canını dişine takabilen bir milletin duygularını bu denli yazıya dökabilen. Fikir ve ideoloji tanımaksızın her türden insan tarafından benimsenen, gönüllerde taht kuran adeta Mehmet Akif'in bu toplumun dik duruşuna ithafen bizlere armağan ettiği bir milli değer, kurtuluşumuzun simgesi, bizlerin bu kutlu davasının nişanesidir İstiklal Marşı. Bunlar İstiklal Marşımızın bizler için neden bu kadar önem arz ettiğini gözler önüne sermekte, zorlu bir kurtuluş mücadelesini takiben yazılması, böylesine milliyetçi, fedakâr bir toplumun gönlünde yer etmesi İstiklal Marşı'nın alelade bir marştan çok daha fazlası olduğunun ispatı niteliğindedir.

Bu bağlamda baktığımızda istiklal marşımızı sadece 12 Martta değil bu vatan topraklarında yaşadığımız her gün anmalı ve bu bilinçle hareket etmeliyiz.

Dağ tepesinde bir çam olamazsan,

Vadide bir çalı ol.

Ama dere kenarındaki en iyi küçük çalı sen olmalısın.

Çalı olamazsan bir avuç ot ol,

Bir yola neşe ver.

Bir nilüfer olamazsan bir saz ol,

Ama gölün içindeki en canlı saz sen olmalısın.

Hepimiz kaptan olamayız, tayfa olmaya da mecburuz.

Burada hepimiz için birer iş var.

Cadde olamazsan, sokak ol.

Kazanmak ya da kaybetmek ölçü değildir.

Her neysen onun en iyisi sen ol...

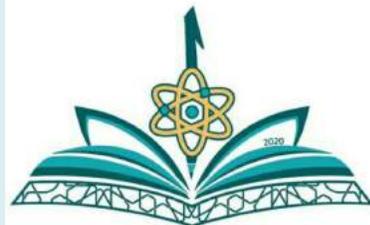
Ralph Waldo EMERSON

KAYSERİ İLAHİYAT VAKFI ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

**"DAİMA İLERİDE
DAİMA EN İYİYE"**

<https://kivaihl38.meb.k12.tr>

KAYSERİ İLAHİYAT VAKFI
Anadolu İmam Hatip Lisesi